

САДРЖАЈ

Мере Владе Републике Србије: Терет кризе на леђима радника у јавном сектору	2 - 3
Пројекат унапређења квалитета доставе: Синдикат равноправан учесник	4 - 7
Интервју: Милан Кркобабић Пошта је велики систем који мора бити сачуван	8 - 9
Интервју: Александар Павловић Наставићемо да радимо пуном снагом	10 - 11
Српска економска криза	12 - 13
Технички проблеми: Поштански центри ове зиме неће бити у функцији	14
Делегација Синдиката ПТТ Србије у РАПУС-у: Пошта има конкуренцију	15
Технологија: Универзална поштанска услуга	16
Регионалне активности	18 - 21
Од броја до броја: Освајање промена и друге приче	24 - 25
Поштаров лет: Миодраг Ивковић	26 - 27

Лист Синдиката ПТТ Србије
(излази једанпут у три месеца)

Издавач:
Главни одбор Синдиката ПТТ Србије

Председник Издавачког савета:
Благоје Свркота

Главни и одговорни уредник:
Милорад Будимир

Редакција:
Београд, Косовска 47, Телефон (011) 3022 517
Факс: (011) 3223 413

Интернет:
www.sindikatsrbije.org.rs

Електронска пошта:
sindptt@bitsyu.net

Тираж: 2000 примерака

Примерак бесплатан

Штампа:
ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ - РЈ „Хибридна пошта“

РЕЧ УРЕДНИКА

Поштоване колеге, пред вама је 163-ћи број „Поштар“, гласила Синдиката ПТТ Србије у коме су забележене све битније синдикалне активности и дешавања између два броја.

У време када је овај број „Поштар“ био у завршној фази покренути су протести против мера Владе Републике Србије које сав терет кризе преваљују на леђа радника у јавном сектору коме и ми припадамо. Очекујемо пуно дешавања и новости у наредном периоду и могуће је да ће до изласка овога броја бити још акција и дешавања, па ћемо вас о томе извештавати путем билтена и нашег сајта. У овом издању дајемо кратак осврт на стање и разлоге који су претходили отпочињању серије протеста.

Наставили смо да пратимо активности око реорганизације доставе. Синдикат ПТТ Србије је све своје ресурсе усмерио ка изналажењу начина да се та основна делатност уреди на ваљан начин.

Како је недавно дошло до смене на челу предузећа, приредили смо за вас разговор са новим генералним директором, господином Миланом Кркобабићем. Ту је и интервју са првим човеком нашег синдиката, Александром Павловићем, кроз који се сумирају резултати досадашњег рада, али и дају смернице за период пред нама.

Настављамо да пратимо регионална дешавања и неке започете теме као што су набавка униформи и изградња поштанских центара.

ПОЗВАЋЕМО ЧЛАНСТВО ДА ИЗРАЗИ СВОЈЕ НЕЗАДОВОЉСТВО НА УЛИЦАМА

Недопустив је драстичан пад стандарда становништва

Последњих месец дана наш синдикат води жестоку борбу како би заштитили економски и социјални положај запослених. Већ прилично осиромашени и понижени, са зарадама које једва да омогућавају преживљавање, суочили смо се са мерама Владе Србије које додатно и драматично погоршавају материјално-социјални положај свих грађана, па тако и радника Поште.

Народна скупштина је усвојила ребаланс буџета за 2012. годину, као и измене и допуне више закона намењених фискалној консолидацији. Ниједан од донетих закона, првенствено оних који се тичу материјалног и социјалног положаја запослених, није био на јавној расправи упркос обећањима представника Владе да ће, за разлику од претходног периода, бити успостављен истински социјални дијалог.

Сва наша пажња и активности усмерени су ка циљу да нас не „поткаче“ одредбе Закона о утврђивању

Почетак организованог протеста против мера Владе Србије

максималне зараде у јавном сектору, али реагујемо и због таласа поскупљења основних животних намирница, енергената, превоза... Све то је проузроковало даље урушавање ионако ниског стандарда наших радника.

Синдикат ПТТ Србије, у сарадњи са

другим синдикатима, предузима мере како би се коначно стало на пут даљем осиромашењу запослених и грађана Србије.

У склопу тих активности, Синдикат ПТТ Србије, у сарадњи са синдикатима из осталих јавних предузећа, а преко наше централе – Конфедерације слободних синдиката која окупује 186 хиљада радника, усвојио је низ мера како би се Влади Србије скренула пажња на наш положај и како би заштитили ниво наших права и зарада. Прва у низу тих активности био је протест упозорења који је одржан 10. октобра у периоду од 12 до 13 часова у већим градовима Србије. На скуповима су прочитани следећи захтеви:

„Захтевамо од Владе Републике Србије да у потпуности поштује Устав Републике Србије, законе и важеће колективне уговоре; да се успостави социјални дијалог и да укључи Конфедерацију слободних синдиката као равноправног социјалног партнера; да се спречи пљачка, корупција и распродаја државне имовине; да се заштити стандард грађана Србије и спрече стална и неоправдана поскупљења роба и услуга.“

У овом протесту су учествовали на-

Поскупљења и несташице

Повећањем ПДВ-а нису обухваћене основне животне намирнице, тако да је повећање њихових цена ових дана неоправдано. Код већине произвођача цене су повећане од 15 до чак 30 одсто у односу на исти период претходне године, а у појединим случајевима повећање цена износи и до 100 одсто!

Пад наших зарада је евидентан, а куповна моћ је само за пар дана опала за трећину. Овим поскупљењима је власт показала да ће пуњење буџета ићи највише преко леђа грађана.

Министар трговине Расим Љајић изјавио је да је држава исцрпела готово сав арсенал мера које су јој на располагању када је реч о несташицама и поскупљењима основних животних намирница.

„Не можемо никаквом административном одлуком да натерамо било кога да снизи цену својих производа, јер се то коси са принципима слободног тржишта“, изјавио је министар. Како је истакао, једина последица тога што су неки од произвођача урадили може да буде пад тражње, а да држава бесцаринским увозом омогући аутоматско смањење цене тих производа.

Љајић је најавио да ће представници министарства разговарати са произвођачима основних животних намирница, али и великих трговинских ланаца како би се нашло решење.

Синдикати решења виде у враћању цена на пређашњи ниво или у повећању зарада..

ши синдикални активисти, а уколико се политика Владе према јавном сектору не промени и уколико се не постигне договор да се цене врате и заштити стандард радника, наставиће се са планираним активностима које треба да доведу до масовног изласка радника на улице Београда.

Сада је очигледно да се терет кризе преваљује на широке масе, а јавни сектор, коме и ми припадамо, би према мерама Владе требало да поднесе највећи терет.

О узроцима и последицама кризе и нападу на јавни сектор опширније у тексту на страни 12.

Спорни закон о зарадама

Највећу пометњу изазвао је Закон о утврђивању максималних зарада у јавним предузећима. Очигледно је да је Закон писан на брзину и без јасног става на кога треба да се односи и какве ефекте треба да произведе. Сазнали смо да је писац спорног закона тражио тумачење од Одбора за законодавство, јер ни њима који су писали тај текст није јасно шта су написали, а како је тек нама.

У једном од чланова Закона пише да се законске одредбе не односе на предузећа која имају конкуренцију на тржишту услуга које пружају. Наша компанија у делу свог пословања има монопол, док је у другом делу пословања изложена жестокој конкуренцији, па никоме није јасно да ли ће се и како Закон применити у Пошти. Како је прецизирано новим законом, максимална зарада у јавном сектору не може бити већа од износа који се добија множењем највећег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину. Ова одредба је највећа опасност за нас, јер практично значи да је могуће увођење платних разреда и одређивање свих наших зарада на основу зарада државних службеника истог нивоа.

Пошта добила новог генералног директора

Заменик председника Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС) Милан Кркобабић преузео је функцију директора Поште Србије.

Приликом преузимања дужности од Горана Ћирића, нови директор је оставио утисак да се припремио за нови посао и да познаје прилике у нашој компанији, али и односе Поште и државе Србије. Он је казао да Пошта не може да се сведе само на слање писама и да се у први план стави финансијски аспект, већ је она један од стубова државе који штити њене интересе.

„Ваша униформа је можда последња униформа ове државе на Косову и Метохији, и ако оде и она отишла је и држава“, казао је Кркобабић и навео примере мањих места где банке немају интереса да обављају платни промет, а да нема поште људи би морали да иду у удаљена места да обаве посао.

Он је казао и да ће допринети да Пошта остане стуб, битна институција са којом не може да се игра како коме падне на памет (надамо се да се то односи и на новог министра културе). Када су у питању радна места, Кркобабић је истакао да ће се за сада и даље држати девизе да има мањка послова, а не вишка људи.

„Свакога ко дође код мене са ставом да у одређеном организационом делу има вишка људи, питаћу шта је радио на проналажењу новог посла“, нагласио је Кркобабић. „Очекујем пуну подршку запослених и немам намеру да радим комбинације, ни кадровске ни друге. Потпуно сам непрофитан, и иако су о мени причали свашта, за мене још није везана ниједна афера“, казао је Кркобабић.

Када је реч о оцени претходног рада, он је казао да су резултати више

него добри, али могу бити и бољи што зависи од запослених. Подносећи извештај о пословању, Горан Ћирић је казао да је током његовог мандата остварена модернизација поштанског система у сарадњи са државним институцијама и да су отворена тржишта која до сада нису била типична за ову делатност. Ћирић је посебно апострофирао

Милан Кркобабић

опредељење Поште Србије ка технолошком унапређивању система и увођење пуне аутоматизације прераде пошиљака кроз изградњу главних поштанских центара у Београду, Нишу и Новом Саду.

Како је речено приликом примопредаје дужности, Ћирић ће остати

на функцији специјалног саветника у Пошти Србије.

Иначе, постављење господина Кркобабића пратила је скупштинска расправа о департизацији и професионализацији управљања јавним предузећима, као да неко још памти предизборна обећања.

Оно што је сигурно и што добро памтимо је да су нам сви досадашњи директори долазили на исти начин, да су их постављале странке које су чиниле власт као награду и захвалност за рад и оданост партији.

Нови генерални је за почетак показао да заступа социјалну опцију. Помогао нам је у настојањима да докажемо како Пошта није монополиста и да на нас не би смео да се примени Закон о зарадама у јавном сектору. Такође је утицао да се оконча заврзлама око Инфостана и да нам се тај посао врати како би обезбедили сигурне приходе у наредном периоду.

Кренуло је добро, пратићемо даљи рад менаџмента и резултате пословања, а надамо се успешној сарадњи у интересу запослених.

ПРОЈЕКАТ УНАПРЕЂЕЊА КВАЛИТЕТА ДОСТАВЕ

Синдикат ће дати пуни допринос

На ред је коначно дошла реорганизација доставе, њено унапређење и постизање квалитета са којим Предузеће у новом радном окружењу и све већим захтевима корисника, уз сву лојалну и нелојалну конкуренцију, мора да опстане и задржи своју позицију лидера и јавног оператера општедруштвеног значаја. За Синдикат ПТТ Србије ово је прилика да сагледамо, проверимо и покушамо да решимо све примедбе и сугестије наших чланова са терена који раде на достави, а примедби је много.

Све је почело са пилот пројектом и покушајем пословодства да квалитет доставе повећа увођењем рада за достављаче суботом и у поподневним сатима. Синдикат ПТТ Србије је активно пратио тај пројекат и јасно ставио до знања послодавцу да су наши поштари против увођења оваквог начина рада и да се квалитет доставе може постићи само ангажовањем адекватног броја поштара, променом Правилника о уручењу судских писама, реорганизацијом доставе, рационализацијом ресурса, уједначавањем оптерећености рејона, уношењем правилних статистичких података, израдом реалних аката о нормативима итд.

По завршеном пилот пројекту, као и у време тестирања, упоредо са анализом које су обавиле стручне службе Предузећа и службе по радним јединицама, Комисија која се бави технологијом у оквиру Синдиката ПТТ Србије радила је анализу истог пројекта. На самом старту прихватили смо иницијативу пословодства и у непосредним разговорима са достављачима објашњавали смо сврху и циљ самог пројекта. Тај посао требало је да раде директори радних јединица, али смо у ситуацији у којој смо се нашли препознали моменат да се уреди достава и активно смо кренули са радом.

Једна од најважнијих примедби односи се на време предвиђено за пилот пројекат, јер је то период када су достављачи веома оптерећени са послом и материјалом за доставу. Према томе, сматрамо да пројекат није уведен у право време и да због тога није дао циљане резултате.

Евидентирали смо и проблем уручења поштиљака правним лицима

Rade Stanišić, председник Комисије за технологију

јер се радно време многих правних лица заврши пре него што достављач стигне до њих, посебно приликом друге доставе. Поштари су се на терену срели са неповерљивим корисницима и то највише на доставним рејонима где је заступљена нискоградња. Тамо су капије у поподневним часовима углавном закључане. Не треба занемарити ни навик корисника да им достављач долази у преподневним или раним поподневним сатима, тако да веома често корисници нису хтели да пусти достављача у улаз зграде.

Корисници су навикли да им пошту доноси „њихов поштар“, тако да често неће да отворе врата другом достављачу, а честе су биле примедбе и негодовање корисника због узнемиривања у време њиховог поподневног одмора.

Поштари су нам се пожалили на повећање пређеног пута током спровођења пројекта због повратка

са рејона ради раздужења са новцем и вредносницама. Они сматрају да је пређени пут превелики за тако мали број поштиљака.

Посебан проблем поштарима представљало је и слабије познавање другог рејона, посебно у условима смањене видљивости у зимском периоду.

Повећана је угроженост самих достављача при вожњи бицикла у каснијим сатима у саобраћају, а посебно је угрожена основна безбедност самих поштара, јер потенцијални нападачи не знају шта поштар носи у торби и да у истој нема новца.

Проблеми се јављају и у самој припреми поштиљака за доставу. Достављачи углавном познају добро свој рејон, а за друге им треба много више времена да сложе и припреме материјал, што им скраћује време за доставу.

У тестираном периоду – децембар 2011. године, поштари су већ били преоптерећени, тако да је простора за задужење са додатним количном поштиљака било веома мало. Из тог разлога било је доста случајева да одређени број поштиљака није био задужен за доставу, јер је процени контролора и управника било нереално да се могу уручити у току радног времена.

У току периода тестирања повремено су били агажовани сви запослени у пошти на пословима доставе. Тако је, на пример, за двадесет рејона радило двадесет четири извршиоца. То је имало за последицу да су поједини рејони имали и два извршиоца па се продуктивност повећала великим делом због уручења књижених поштиљака, чији су поштиљаоци банке, као и на основу

повећаног пређеног пута због поподневне доставе. Проблеми у појединим РЈ су били и такве природе да је у више наврата морала да интервенише и полиција, због непријатности које су достављачи имали на поподневној достави.

Такође, појављује се и потреба за ангажовањем обрачунског радника уколико се организује достава у поподневним часовима. Контролори су нам потврдили да на рејонима заиста постоје евидентни проблеми које су достављачи наводили и они сами потврђују да су примедбе достављача тачне.

Мањи обим посла понедељком због доставе суботом је такође чињеница на коју су нам указали сви поштари који су радили суботом, што свакако треба узети у обзир приликом анализе пројекта који по нама није дао очекиване резултате, нити нас је уверио да је неопходно уводити ново радно време за поштаре на овај начин.

Треба признати да постоје и позитивни ефекти поновне доставе, као и да она треба да заживи као услуга која се по захтеву корисника наплаћује, а може да се одради са расположивим ресурсима пост експрес доставе или ангажовањем додатног броја радника јер су нам поштари већ у великој мери оптерећени, па би увођење рада суботом и у поподневним часовима само додатно отежало рад људима који носе систем. Са друге стране, не видимо довољно економских показатеља за инсистирање на овом пројекту јер су добијени резултати, у односу на трошкове и проблеме, више него скромни.

Реорганизација доставе

Сам пилот пројекат има и позитивну страну јер је у току анализе учено много проблема у достави. То је покренуло процес реорганизације доставе у коме Синдикат ПТТ Србије даје свој пуни допринос, како у раду формираних заједничких тимова по радним јединицама у Предузећу задужених од стране Надзорног одбора, тако и у свакодневном раду своје Комисије за технологију, која

је активно укључена у циљу изнајмање најбољих решења и постизања најбољих резултата.

Дирекција за мрежу је донела Упутство за контролу организације доставног подручја. Овим упутством дефинише се крајњи циљ, анализа доставних рејона и оптимално коришћење постојећих кадрова, у циљу повећања ефикасности и рентабилности доставе. Коришћењем задатих критеријума из упутства, потребно је омогућити постизање

Поштар мора бити онегао Пошти

приближно једнаких радних учинака поштару и тиме створити уједначену оптерећеност на доставним рејонима.

Предузеће је формирало мешовите тимове који ће радити на организацији и реорганизацији доставних подручја по овом новом упутству. Аналогно томе, Синдикат се активно укључио у све ово и, упоредо са стручним тимовима формираним од стране руководства, Комисија за технологију нашег Синдиката врши све потребне анализе и прикупља валидне податке, како би донела коначно мишљење.

Норме

Полазне основе за организацију доставног подручја требало би да буду исправно дефинисане норме, као и нормирање оних послова који још увек нису адекватно или су недовољно нормирани. Стални зада-

так чланова из редова синдиката у мешовитим тимовима по РЈ у Предузећу је преиспитивање постојећих норми из статистике, као и предлози за увођење нових за оне послове који нису нормирани.

Правилно дефинисање норми један је од приоритета и сталних задатака мешовитим тимовима наложеног од стране Надзорног одбора – што можемо сматрати као резултат сталног захтева од стране синдиката према руководству. На основу тога проистекла је и потреба за формирање радне групе на нивоу Предузећа ради континуираног праћења и преиспитивања послова који се нормирају и измене Правилника и апликације ПТТ статистика.

Извршни одбор Синдиката ПТТ Србије, у сарадњи са Комисијом за технологију, донео је одређене смернице за рад својих представника у мешовитим тимовима по РЈ. Константно се врши едукација у том смеру по регијама и непосредним разговорима у радним јединицама које искажу потребу за ближним и детаљним упутствима. Комисија за технологију је дефинисала одређене активности, као и параметре које је потребно укључити за једну комплетну анализу при дефинисању доставних рејона по овом упутству.

Такође, потребно је јасно дефинисати број домаћинстава по рејону. Тај податак се може добити из апликације – кућни сандучићи. Претходним Упутством за организацију доставног подручја код високоградње дефинисано је од 900 до 1100 домаћинстава. Новим упутством предвиђено је и до 1600 домаћинстава по рејону, имајући у виду и правна лица. У ту сврху потребно је пописати правна лица по рејонима. Оваквом анализом добијамо један битан параметар за правилно дефинисање и димензионисање једног рејона.

У делу Упутства 3. Статистички подаци (који регулише норму, статистику и продуктивност) у ставу 3.1. – просечна продуктивност рејона дата је формула за израчунавање просечне продуктивности рејона, као и просечне продуктивности поштару: Просечна продуктивност

реона = укупан бр. норма мин. на посл. дост/број рејона (број радних дана *480 норма минута).

Сматрамо да ово није добар начин да се израчунава просечна продуктивност, из разлога што се за ефективан рад на достави узима свих осам часова на раду достављача (8 x 60 мин. = 480 норма минута). Потребно је узети у обзир да поштар има право на дневни одмор и паузу за доручак као и сви остали запослени, па из тог разлога у линеарној једначини за израчунавање просечне продуктивности у делиоцу треба да стоји 450 норма минута (7.5 часова ефективног рада). Поред тога, инстистирамо да и други послови које обављају поштари (припрема, деоба до итинерера и раздужење) на прави начин буду нормирани, како би се добили прави резултати који ће бити предуслов за адекватну анализу.

У делу Упутства – 3.3. учешће статистичких цифара 1014 и 1015 у

Сами проверава- ли путне листове

Наши активисти са „Београдског венца“ обишли су заједно са поштаром један рејон на територији општине Обреновац. Сели су у приватни аутомобил и кренули редом, да би на крају сабирања уочили не тако мало одступање од путног листа, наравно на штету радника. Накнадном провером у ГИС-у коју су урадили стручни сарадници у РЈ, установљено је одступање од 4,2 километра на штету поштара. Путни лист је исправљен и колега сада добија више новца за гориво (користи мопед), а и продуктивност му је већа. О томе колика је штета нанета том раднику тек ћемо причати, али је очигледно да постоји пуно пропуста и неправилности у организацији доставе. Ово је један од начина да се то провери и докаже.

продуктивности рејона каже се да треба елиминисати све факторе који доводе до продуктивности рејона, а који нису резултат реалне оптерећености рејона.

Синдикат скреће пажњу да по радним јединицама у достави по-

Циљ нам је да реално сагледамо оптерећеност доставе

словце по наведеним шифрама (деоба поштилца на рејоне) раде углавном дежурни поштари, који несумњиво улажу одређени рад и потребно време, па из тог разлога ти послови треба да уђу у продуктивност тих рејона. Елиминисање ових шифри (1014 и 1015) могуће је када преддеобу и деобу рејона буде вршио нови ГПЦ са машинама за сортирање по ПАК-у. Исто тако, Синдикат ће у даљем раду анализирати статистичке норме које утичу на продуктивност рејона, између осталог и то да ли дељење поштилца од стране поштара по итинереру кретања по рејону улази у појединачне норме. За тај посао несумњиво је потребно улагање одређеног времена и рада.

Сматрамо да је потребно да се за неопходан број извршилаца у технологији више консултују и уваже мишљења самих технолошких дирекција и да је то потребно дефинисати као технолошко, а не само кадровско питање. Исто тако, треба дати већа овлашћења самим директорима РЈ за дефинисањем потребног броја извршилаца.

Према нашем мишљењу, повећање ефикасности доставе решило би се са дефинисањем потребног броја

извршилаца и преиспитивањем потребне резерве у достави која треба да буде минимално 15 одсто. То је једини начин за повећање ефикасности доставе, на супрот увођењу формираних тројки или четворки поштара који би делили део неког рејона уз свој рејон и уз редован рад. Сматрамо да су поштари ионако преоптерећени на свом рејону и додатно ангажовање на делу другог рејона не би имало већег ефекта (посебно не на дужи период, у доба повећаног коришћења годишњих одмора и боловања).

Неисправне путне листе

Посебну пажњу смо осветили дефинисању Путне листе поштара, као један од битних параметара у

дефинисању рејона. У разговору са поштарима који веома добро познају свој рејон и са подацима из апликације „Територија“ у службама за мрежу, може се доћи до сазнања да ли је рејон добро одрађен и да ли су сви параметри који дефинишу путни лист добро и правилно дефинисани и одређени.

На пример, на најширем достав-

Статистика и норме

У току расправе о организацији доставе посебна пажња је усмерена ка статистици и нормама, јер су оне предуслов за валидну анализу стања тог сегмента пословања. Уочено је да доста посла није никако нормирано и поред чињенице да се извршава у процесу припреме и уручења поштанских поштилца. Уместо да се приликом дефинисања сваког новог посла који се уводи у наше пословање дефинишу и потребне радње и норме за обављање тог посла, добили смо предлог да се више не нормира деоба поштилца по рејонима. Наш задатак је да исправимо ову аномалију.

ном подручју не може да важи корективни фактор 0,6 на пређени пут, јер поштар у том случају мора да иде у сва домаћинства за разлику од ужег доставног подручја. Такође, на најширем подручју корективни фактор за пређени пут пешке за поштаре који имају мопед је 2 км дневно, што је мало за најшире доставно подручје. У једном домаћинству је потребно понекад отворити и три капије да би се дошло до домаћинства у коме је корисник.

Препознали смо и покушај да се и овакви корективни фактори укину или умање како бисе умањила продуктивност и томе ћемо се енергично супроставити.

Са друге стране, у градским срединама у високоградњи је чест случај да не раде лифтови, што аутоматски корективни фактор на пређени пут чини бесмисленим. Све ово треба узети у обзир, јер су то реалне животне ситуације са којима се сусрећу наши радници. Све РЈ (преставници Синдиката ПТТ у мешовитим тимовима), које искажу потребу за преиспитивање путних листа поштоноша и израчунавању реалног пређеног пута по рејону, дефинисању доставног подручја на уже, шире и најшире доставно подручје, могу се обратити Синдикату и Комисији за технологију за непходну помоћ. Ми смо већ извршили проверу неких рејона и установили велика одступања на штету достављача. Са таквим подацима се не може правити никаква анализа.

Поштар – огледало Поште

У закључку Упуства које је израдила Дирекција за мрежу каже се да је „поштар извршилац који свакодневно у непосредном контакту са корисницима поштанских услуга и његов рад на директан начин презентује Пошту и ствара позитивну слику о нашем пословању“. Синдикат се несумњиво слаже са оваквом констатацијом, али и тражи да се нашим поштарима то и омогући, стварајући им неопходне и потребне услове рада, одређивањем оптималног броја извршилаца и омогућавањем

потребне резерве на достави.

Извршни Одбор Синдиката ПТТ Србије и његова Комисија за технологију анализирали су и све остале параметре за дефинисање доставних рејона по овом Упутству. Прикупљаће се потребне информације из радних јединица, вршити систематизација истих и преко својих чланова учествоваће се у мешовитим тимовима по РЈ, чиме ће Синдикат дати свој пуни допринос. Циљ нам је да се коначно уреди овај сегмент нашег пословања, да добијемо праве податке о оптерећености поштара и да покушамо да им помогнемо тако што ћемо им створити адекватне услове за њихов рад.

Укључите се!

На крају, позивамо све колеге који раде на достави да нам помогну својим предлозима и сугестијама. У свим радним јединица постоје тимови који раде на реорганизацији доставе, а тамо су и наши активисти, ваши представници. Колико озбиљно будемо схватили овај посао, толико ће он бити успешно урађен.

За Синдикат ПТТ Србије овај пројекат је апсолутни приоритет у раду и ми га видимо као историјску шансу да уредимо доставу и решимо брдо технолошких проблема са којима се свакодневно сусрећу наши чланови. Само заједничким снагама можемо да остваримо циљеве које смо зацртали.

Недостатак кадрова главни проблем

Радећи активно на пројекту реорганизације доставе, руководство Синдиката ПТТ Србије и чланови Комисије за технологију обишли су све радне јединице поштанског саобраћаја. Обављени су разговори са нашим активистима и директорима радних јединица, а састанцима су, по правилу, присуствовали и шефови поштанских служби и чланови мешовитих тимова из редова нашег синдиката. Размењена су мишљења и информације које су биле од велике користи за све присутне.

У свим срединама су нам као главни проблем наводили недостатак кадрова, односно поштара и немогућност организовања доставе на квалитетан начин. Томе треба додати и старосну структуру која нам не иде у прилог, што додатно отежава ситуацију.

Из оног што смо сазнали очигледно је да нешто „шкрипи“ у оваквом начину вођења кадровске политике. На папиру то и не изгледа тако лоше, али на терену је сасвим другачија слика. Дирекција за кадрове је направила озбиљну анализу

и барата са великом количином података које нико не оспорава. Ипак, када се сиђе у производњу постаје очигледно да се стварно стање и стање на папиру не слажу и да у доставним салама све изгледа потпуно другачије.

Где настаје проблем и како је могуће да постоје толике разлике у погледу проблема са кадровима, ни нама није најјасније, али ће то питање морати да се реши, јер је очигледно да је оно кључно за добро функционисање наше основне делатности.

Сви смо се сложили да је једино решење стварање обавезне резерве и да је све друго само насилно одржавање броја запослених на зацртаном нивоу.

Поново се испоставило да смо били у праву када смо инсистирали на децентрализацији управљања предузећем. Сигурни смо да се стање неће значајније поправити док директори радних јединица на буду добили већа права али и одговорност, између осталог, и за кадровску политику унутар организационе целине коју воде.

ЕКСКЛУЗИВНО: МИЛАН КРКОБАБИЋ, ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР
ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ПТТ САОБРАЋАЈА „СРБИЈА“

Пошта је велики систем који мора да буде сачуван, стабилан и ефикасан

Влада Републике Србије именовала је 20. септембра Милана Кркобабића за генералног директора Јавног предузећа ПТТ саобраћаја „Србија“. И поред многобројних обавеза које има на почетку свог мандата, нови челник нашег предузећа издвојио је време да се састане са члановима Извршног одбора Синдиката ПТТ Србије и да у отвореном и исцрпном разговору „претресе“ сва актуелна питања од интереса за наше чланство и све запослене у предузећу. У наредним редовима можете прочитати оно најважније о чему смо разговарали с господином Кркобабићем.

Дошли сѐе у велики сисѐем. Каква је њрви уџисак и какви су Вам џланови?

Треба да знате да нисам дошао са намером да покварим стање у Пошти већ желим да допринесем још бољем положају предузећа и његовом стабилнијем пословању. За чланове нашег синдиката, али и за све запослене, то значи сигуран посао и сигурне зараде, што у овим временима није мала ствар.

Мој утисак је да Пошта ради добро, што показују и резултати пословања који су одлични. Ипак, сигуран сам да можемо радити и боље и то ће бити мој задатак, али пре свега задатак свих запослених. Сматрам да је ова фирма један од стубова државе и друштва, да ради посао од општег интереса и да се мора сачувати и за будуће генерације. Често са поносом истичем да је поштанска униформа једино обележје државе Србије на Косову и Метохији, што довољно говори о самом систему и његовом значају.

Немам намеру да спроводим велике промене, а ако буде неопходно захтеваћу да се о свим битним стварима постигне консензус уну-

Милан Кркобабић: Желим да заједно радимо за добробит Пошће и запослених

тар предузећа, а то сасвим сигурно подразумева и договор са синдикатима. Влада Србије именовала ме је за генералног директора, а дужина мог мандата зависи од много фактора. Одговорно ћу радити свој посао и циљ ми је да дам значајан допринос и померим ствари унапред. Али, ово је пре свега ваша кућа, јер је ваша судбина везана за Пошту, што уједно значи и да је на вама велика одговорност.

Укратко, Пошта је велики систем који мора да буде сачуван, стабилан и ефикасан.

Ваш долазак на место генералног директора Пошће изазвао је у Скупштини Србије бурну расправу о неусуђеним изборним обећањима везаним за дејарџизацију ујрављања јавним изредуџећима.

Ни ја лично, а ни странка којој припадам, нисмо заговарали тај модел и нисмо сакупљали гласове причом о департизацији. Када је реч о великим системима као што

је Пошта, сматрам да је погрешно размишљати на такав начин, јер би се у том случају могло десити да на чело неког значајног јавног предузећа практично дође „неко са улице“, без потребних квалификација, да одради пар „послова“ и нестане. Хоћу да кажем да и претходни генерални директор Ћирић (који је сада специјални саветник) и ја имамо одговорност пред онима који су нас поставили на ову функцију, али и одговорност пред нашим странкама и свим грађанима Србије који посматрају наше деловање и понашање, што у великој мери може да определи нашу политичку будућност. Мислим да је то јак корективни фактор који не треба занемарити.

Друга битна ствар у вези са овим питањем је чињеница да се залагањем за департизацију одређен број људи ставља у неравноправан положај, што није добро. Резултати морају бити једино мерило доласка и одласка са места директора јавних предузећа.

Ойшћи је уїисак да сїе добро зайочели мандай. Велики йосао с Инфосїаном је враћен у Пошїу захваљујући Вашем залагању и доїовору са власїима у Беоїраду.

Било је јако битно да вратимо тај посао у наше окриље, јер нам он по закону и припада. Драго ми је да сам у томе успео, јер то значи сигуран приход од 180 милиона динара на годишњем нивоу за наше предузеће. Али, није само приход овде у питању, већ је то и својеврсна порука свима који би да крше закон „преко леђа“ Поште. Наиме, имали смо сазнања да и други велики системи траже начин да заобиђу легалне поштанске токове тако што би своје пошиљке дистрибуирали преко приватних оператера који нису регистровани као јавни, па самим тим не могу вршити дистрибуцију пошиљака испод 100 грама тежине.

Ни једна услуга коју пружамо не може бити тек тако препуштена на тржишту неком другом. Ту мислим и на пост експрес и на пружање финансијских услуга. Анализирао сам тренутно стање и мислим да има још простора за рад и ширење пословања, а све у циљу стабилности пословања предузећа.

У нашој комїанији је зайочейї йроцес орїанизационе йрансформације. Влада је йроїисала и рокове за завршейак корїорайивизације. Како ће шећи йи йроцеси и какве ће бићи йоследице йо зайослене?

Упознат сам са свим плановима и предложеним моделима трансформације. Слажем се да Пошта треба да добије савременији облик организовања, али ово је велики систем и сваки несмотрен и брзоплет потез би могао да наруши односе и донесе проблеме. Тренутно се овом компанијом управља по функционалном моделу, а предложен је хибридни модел који је применљив и треба да буде имплементиран. Уверен сам да имамо довољно стручних људи у систему који би могли да изнесу тај посао, али пре свега тога биће прилике да се и синдика-

ти интензивно укључе у тај процес и дају свој драгоцен допринос. Требало би да сагледамо и искуства других који су тај процес завршили, али нажалост немамо адекватан пример да би могли да сагледамо све предности и замке које могу да се појаве. Зато мислим да не треба много журити јер последице могу бити тешке.

Знам да је за синдикат најважније питање евентуални вишак запослених и уверавам вас да до тога неће доћи. Опрезно ћемо радити на започетој трансформацији и водићемо рачуна о запосленима. Прихватам ваш захтев да будете укључени у читав поступак од самог почетка и то не само форме ради већ заиста мислим да вас „увучем“ у ову причу и после детаљних анализа добијем сагласност за кораке који буду договорени. Оно што је битно то је да запослени не треба да страхују за своја радна места и то ће бити један од услова којим ћемо се заједно руководити током промене начина пословања.

Пошїански ценїри у Беоїраду, Нишу и Новом Саду још нису сїављени у функцију, а наши зайослени раде у йросїорима који су неусловни. У чему је йроблем, зашїо се одлаже селигба?

Овај проблем је повезан са условима рада и јасно ми је да сте изузетно заинтересовани за његово решавање. Чињеница је да тренутно стање није добро, али ту нема наше кривице нити кривице досадашњег руководства. Ипак, проблем постоји и морамо га решити на прави начин. Циљ нам је да све те објекте ставимо што пре у функцију, али не на силу и не на брзину, већ кад сва спорна питања буду решена. Дакле, донели смо одлуку да нећемо ући у просторе који нису завршени на адекватан начин.

Знам да постоје притисци да запослени пређу у нове објекте и ја то могу да разумем, али не желим да се то ради на начин који оставља проблеме. Када све решимо - усељавамо се, а интензивно радимо на томе да то буде што пре.

Ваш долазак на месїо йенералної дирекїора се йоклоїио са йроблемима који су насїали након усвајања Закона о оїраничењу максималних зарада у јавном секїору. Посїоји реална оїасносї да њеїове одредбе неїайивно уїичу на йрава наших радника. Какав је Ваш сїав о шоме?

Већ смо предузели мере да овај систем не буде на удару спорног закона и борићемо се максимално да заштитимо зараде и Колективни уговор. На вашој страни, јер је концепт социјалне државе и мој концепт и немојте имати дилему о томе да ли ћу вам помоћи. Имате моју подршку и желим да заједно радимо на побољшању материјалног и социјалног положаја запослених. Знам какве су зараде у Пошти и радићемо заједно на томе да направимо помак у складу са пословањем и стањем у компанији и држави.

Мислим да нема никакве препреке да радници и у будућности партиципирају у деоби добити и спреман сам да са вама искрено сарађујем по том питању.

Какво је Ваше виђење сарадње са синдикашима у йредузећу?

„Дочекали“ сте ме протестом испред наше куће и мислим да то, пре свега, није добро за наше кориснике. Ви имате право да изнесете став и да се борите за своја права и интересе, али би било добро да имате на уму да је такође потребно заштити и интересе компаније у којој радите.

Моја врата су вам отворена и нема разлога за било какав сукоб. Када год то буде потребно сучелићемо ставове, анализирати их и након тога заједно спроводити. Ако тако поставимо ствари, нема разлога да будемо на супротним странама. Знам да сте се позиционирали као озбиљан синдикат, да вам је интерес радника и Предузећа у првом плану, а да рад базирате на аргументима.

Желим да према вама будем потпуно искрен и верујем да ћемо заједно радити на добробит Поште и запослених.

М. Будимир

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР ПАВЛОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Наставићемо да радимо пуном снагом

Јесен је у нашем предузећу почела динамично: именован је нови генерални директор, „на мала врата“ провучен је Закон о утврђивању максималне зараде у јавном сектору који је угрозио висину наших зарада и права из Колективног уговора, Конфедерацији слободних синдиката онемогућено је да учествује у раду Социјално-економског савета... О свему томе и о низу других актуелних питања разговарали смо са председником Синдиката ПТТ Србије Александром Павловићем:

Сјангард зајослених у Пошћи је бијна шема за наш синдикај. Како оцењујете шренућно сјање и на чему ћеште јосебно инсистирајти у наредном јериоду?

Сви смо свесни шта се дешава у окружењу и да је питање стандарда повезано са многим факторима. Тренутно нам је први задатак да докажемо да имамо конкуренцију, како би се одбранили од тежње неких да нам смање зараде и не поштују наш Колективни уговор. Држави, која је наш оснивач, дајемо део добити, а трошкови великих инвестиција које су започете падају искључиво на наше предузеће. Ситуација је таква да Предузеће за зараде издваја 70 процената прихода, што је резултат сталних притисака да зараде буду што је могуће веће. Сама та чињеница казује да, док се приходи значајније не увећају, нема реалних могућности за значајније повећање зарада а да не угрозимо пословање и радна места запосленима. Јер, кад год отворимо тему зарада добијемо одговор да нас је много и да је повећање зарада могуће само у случају значајнијег смањења бројног стања. Са друге стране, наш синдикат има чврст став да ни по ком основу не сме доћи до вишка запослених и да ћемо могућност праведније расподеле зарађеног новца покушати да решимо кроз нову систематизацију. Настојаћемо

да се одвоји рад од нерада тамо где је то могуће измерити и на тај начин укинути ураниловку која је на снази у Предузећу. Дакле, праведнија расподела онога што зарадимо је зада-

Александар Павловић

так на коме ћемо инсистирати у наредном периоду.

Које бишће јројрамске циљеве извојили у сам јриоритетј синдикалне борбе?

Највећи део времена и активности су нам усмерени на наше основне приоритете, а то су заштита радног односа за све наше чланове и заштита материјалног и социјалног положаја у овим тешким временима. Стално радимо на томе да услови рада буду што квалитетнији. Ту првенствено мислим на набавку превозних средстава за рад (мопеди и бицикли), набавку квалитетне заштитне и службене одеће и обуће, настојање да се у просторима где је то могуће обезбеди исхрана запослених по непрофитним ценама, као и да сачувамо и приведемо намени објекте за одмор радника. Такође истрајавамо у обезбеђењу услова за рехабилитацију запослених у специјализованим центрима, а на терет буџета Предузећа. Уосталом, довољно је погледати наш Колективни уговор

и упоредити га са Законом о раду, па је јасно да имамо јасно дефинисану социјалну политику и да у овој ситуацији, када су нам зараде лимитиране, гледамо да на све друге могуће начине подигнемо квалитет рада и живота запослених.

У акцијама Конфедерације слободних синдикајта наш синдикај је бијан факјор. Које су шансе да се синдикајта изборе да буду јијтани за све шјо одређује радничку будућност, да се афирмише и још шјује социјални дијалој?

Што се тиче Конфедерације слободних синдиката, чији смо оснивач, после десет година мукотрпног рада и неравноправне борбе дошли смо у ситуацију да и поред свих препрека и опструкција на које смо наилазили од синдикалних „колега“, али и од власти, будемо на прагу да легализујемо наш статус и постанемо равноправан саговорник у Социјално-економском савету. Ово је јако битно, јер ће Синдикат ПТТ Србије тако добити прилику да изнесе своје ставове и да се бори за интерес својих чланова на највишем нивоу. Када се томе дода и интерес целог јавног сектора и жеља да се заштити имовина грађана Србије која је стално на удару и у опасности да буде продата, значај Конфедерације и њено учешће у СЕС-у добија још већи значај.

И поред тога што имамо потписану и доказану репрезентативност на републичком нивоу за 11 грана, оспорава нам се Решење о репрезентативности Конфедерације која је усвојено на седници Владе Републике Србије и објављено у Службеном гласнику. Разлог за опструкцију и непоштовање одлука Владе и реалне снаге КСС-а је очигледан, а то је држање монопола над социјалним дијалогом у Србији. Принципијелно смо заузели став да не оспоравамо ничије учешће у СЕС-у, само желимо

да добијемо место које нам припада како би могли да на прави начин и на правом месту заступамо интерес наших чланова. У директним разговорима, добили смо уверавања од премијера Ивице Дачића и потпредседника Владе и министра рада, запошљавања и социјалне политике др Јована Кркобабића да ће ова неправедна ситуација у најскорије време бити превазиђена.

Предстоји трансформација и нова организација Предузећа. Колико ће наш синдикат бити укључен у њај судбински процес?

Веома озбиљно смо учествовали у поступку припреме Предузећа за предстојећу трансформацију и нову организацију. Консултантска кућа која је радила пројекат је уважила низ наших предлога и сугестија које су имплементирале у предлог нове организације. Током презентација које су одржане на разним нивоима, афирмативно су говорили о нашем учешћу и начину размишљања о будућности Поште. Нама је то од животног значаја, јер смо судбински везани за ову компанију и јако смо заинтересовани да она добро послује и опстане. Трудили смо се да својим предлозима заштитимо све организационе делове од напада конкуренције и евентуалног издвајања и мислим да смо у томе у потпуности успели.

У њоштанску делатност конкуренција, и мала и велика, улазила је „на мала вратића“. Какви су изледи да се ране болести трансниције која је у току сузбију и да се афирмише здрава конкуренција?

Свесни смо да не можемо да утичемо на све токове у друштву и нико ваљда не мисли да можемо да затварамо конкурентске фирме које не раде по закону. Тај посао треба да раде државни органи, а ми реагујемо и захтевамо од њих да раде свој посао и да нас заштите. У сталној смо комуникацији са Републичком агенцијом за поштанске услуге, ресорним министарством и инспекцијским органима, а у сарадњи са пословодством смо упутили допис Министарству финансија и привреде, у коме смо

прецизно навели сву конкуренцију у окружењу (што лојалну што нелојалну) и доказали да је преко 50 процената нашег прихода стално на удару све јаче конкуренције. То што нам неко приписује да имамо монопол и на резервисаној услузи, ја бих то пре назвао обавезом која није економски оправдана, а која се ради у интересу грађана и за рачун државе.

Искрено се надам да ће Пошта већ једном успети да се избори за субвенционисање трошкова који настају због обавезе да буде присутна на свим деловима територије Србије. Бићу слободан да кажем да је једини симбол државности на Косову и Метохији наша поштанска униформа, а да је при томе сав трошак на нама. Ни тамо, а ни у било ком руралном подручју Србије, нећете видети ни једног оператора поштанских услуга сем нас. То је чињеница која све говори.

Тренутно се ради на реорганизацији доставе. Докле се стишло и каква је улога и моћ синдиката да њу нешто промени?

Што се тиче пројекта за реорганизацију доставе, Синдикат ПТТ Србије се у њега активно укључио од првог дана, јер смо увидели да се покушало са увођењем рада суботом и у поподневним сатима а да се нису сагледали сви проблеми који постоје у нашој основној делатности. Тражило се подизање квалитета, а ми смо заступали став да пре тога нису узети у обзир сви параметри који утичу и дефинишу тај квалитет. Управо због тога смо иницирали редефинисање тих параметара (рејони, статистика, норме, број извршилаца...). Пројекат је у току и по први пут је у израду једног правилника који се ради изнова укључен овако велики број учесника, технолога и синдикалаца, како на локалу тако и на нивоу Предузећа.

Тек када будемо имали све податке и када они буду валидни и проверени приступићемо тестирању модела са релевантним подацима. У зависности од резултата донећемо коначну одлуку, али смо убеђени да ће, уколико се овај посао до краја одради квалитетно, и резултати бити значајно бољи.

Руководство са Вама на челу је добило њуно поверење Скујшћине да водиће Синдикат у наредне две године. То признање Вам, свакако, даје њуно њраво да насћујашће јасно и без икакве задршке и калкулација. Како се сћварно њо одразило на Вас и на цело руководство Синдиката ПТТ Србије?

Ово руководство је и до сада радило као тим и то поверење је само доказ да су наши чланови то препознали. Увек смо наступали јасно и без калкулисања, а компромиси су прављени само када су нам пословање и будућност били угрожени.

Ово су тешка времена за бављење синдикалним радом, јер је економска ситуација лоша па је и незадовољство велико. Незадовољство животом и општи пад стандарда доводи до тензија, па се тако од нас очекују решења за која немамо надлежности. Често се та незадовољства преливају на нас и оптерећују нас у свакодневним настојањима да сачувамо систем и радна места, што је наш приоритет. Свесни тих чињеница, све је мања заинтересованост наших чланова за синдикалним радом, тако да наша настојања да подмладимо синдикат не наилазе на разумевање код циљне групе.

Синдикатом смо почели да се бавимо 2000. године и сматрам да имамо искуство које би желели да пренесемо на млађе колеге. Нажалост, апатија која је делимично резултат претераних очекивања, доводи до незаинтересованости и одбијања преузимања одговорности за будућност. Синдикат је јак онолико колико је јако и заинтересовано чланство и све идеје и акције треба да потекну са терена. Ми смо ту да сачувамо нашу кућу у овим тешким временима, да обезбедимо сигурне зараде за све оне којима је то једини извор егзистенције, а надам се да ће се у догледно време пробудити неке нове снаге како би ојачале синдикат за борбу која предстоји у неизвесним временима која су пред нама.

Ја лично и тим са којим радим наставићемо да радимо пуном снагом, пре свега у интересу чланства и компаније која нам обезбеђује егзистенцију.

КАКО СЕ ВЛАДА БОРИ ПРОТИВ КРИЗЕ

По леђима радника

Сви смо добро обавештени о размерама светске економске кризе и њеним последицама по привреду Србије. Како кажу ови „нови“, код нас је тај проблем додатно увећан неодговорним вођењем економије оних „старих“.

Да не улазимо у политику јер се на српској политичкој сцени не може са сигурношћу тврдити ко је ко, али очигледно је да ни једни ни други нису показали да им је стало до обичних људи и радника, осим у данима пред изборе. Како можемо да видимо по првим потезима нове власти, они су кренули стопама Грчке и Шпаније, па се сав терет кризе и лошег вођења државе сваљују на леђа радника у јавном сектору, као да смо ми криви за стање у економији и за лоше газдовање у протеклом периоду.

Можда су могли да се угледају на Француску, где се са уштедама кренуло од самих министара и богатих Француза, али тамо државу воде социјалисти па је видљива и брига за обичне раднике и грађане.

Додатни проблем представља чињеница да социјални дијалог у Републици Србији воде синдикати и послодавци који иза себе немају чланство, већ своје позиције држе грчевито захваљујући махинацијама и законима које су сами писали а по којима не морају да имају ни једног члана, а да при томе одлучују о судбини радника. Тако се и десило да се о новим законима који се одnose на јавни сектор расправљало без учешћа нашег синдиката (што власти савршено одговара), па су и резултати у складу са преговарачима – очајни.

Укидање колективних уговора?

Предлог ребаланса Буџета Републике Србије за 2012. годину пратили су и закони којима се уређују зараде у јавном сектору, али и остала права која су регулисана колективним

Тако то раде друи: Прошест шпанских радника против мера штеђења

уговорима. Сва законска решења која су већ усвојена у Скупштини без јавне расправе, имају потенцијално значајне и негативне последице на економски и социјални положај запослених. Када знамо да ни пре нових решења стање у нашој компанији по питању зарада није било сјајно, чини се да је проблем још већи.

Конкретно, усвајањем Закона о утврђивању максималне зараде у јавном сектору практично се стављају ван снаге сви потписани колективни уговори из тог сектора. Нико, наравно, нема ништа против тога да се ограниче највеће пла-

те, али овај закон пружа могућност Влади да пропише и смањи све, па и најниже зараде. Такође се отвара могућност да се средства од јубиларних награда, солидарних помоћи и осталих примања, преусмере у буџет ако Влада тако одлучи.

Синдикат ПТТ Србије је имао велике активности како би оспорио примену спорног закона на наше Предузеће. Помоћ смо добили и од републичке Агенције за поштанске услуге али и од генералног директора, господина Милана Крқобабића. На добром смо путу да јаким аргументима убедимо надлежне у Ми-

Француски рецепт

Социјалистичка влада председника Франсоа Оланда увела је знатно повећање пореза најбогатијима у оквиру буџета за 2013. годину, чији је циљ да Француска покаже финансијску дисциплину како би задржала кључну позицију унутар зоне евра.

Најинтересантнија за нас је чињеница да девет од десет Француза нису погођени планираним повећањем пореза, већ су се Французи одлучили на приврмени суперпорез од 75 одсто на примања већа од милион евра годишње и порез од 45 одсто на зараде веће од 150.000 евра. Дакле, они су се одлучили да додатно опорезују богате грађане и тако крену ка излазу из тренутно тешке економске ситуације. Интересантно је да су министри остали без службених аутомобила, уз образложење да трошак за долазак на посао и са посла морају сами да финансирају. Сигурно је да ова мера неће донети значајније уштеде, али је свакако пример како се води држава у кризним временима.

нистарству финансија да је Пошта изложена жестокој конкуренцији и да би примена овог закона била погубна за нас.

Без обзира на коначни исход и тумачења, чињеница да постоји законска могућност да Влада у складу са стањем у државној каси може да посегне и примени одредбе Закона на раднике јавних служби, представља опасност коју треба спречити. Додатни аргумент за опрез је и пракса да се наше предузеће, и поред чињенице да нисмо на буџету, увек сврставало у ту групу и да су се на нас увек примењивала законска решења која се опримењују за кориснике буџета.

Предстоји нам тешка битка

Конфедерација слободних синдиката, чији смо члан и оснивач, и која окупља синдикате из јавног сектора, започела је активности како би се спречиле негативне последице законских решења по запослене које представља. Додатни мотив за отпочињање штрајкачких активности је и чињеница да је Влада својим мерама економске политике додатно погоршала лош материјални положај радника. Трошкови живота су драстично повећани па потрошачка корпа за већину грађана представља мисаону именицу.

Организован је једночасовни штрајк упозорења као најважнији корак. Затражено је од председника Републике и премијера да преиспитају спорна решења, промене садашњу политику и утичу на то да терет кризе поделимо сви равноправно. Није нормално ни добро да за неког криза значи борбу за преживљавање, а да се један део нашег друштва понаша као да се ништа не дешава.

Потпуно нам је јасно да смо сада на удару као део јавне службе и да ће се водити тешка битка за очување садашњег нивоа права за наше раднике. То нам намеће потребу да подигнемо ниво активности и да будно пратимо сва дешавања, како би могли да реагујемо у сарадњи са колегама из других јавних предузећа.

Ништа се не решава штедњом

Економиста и нобеловац Пол Кругман био је гост Београда на представљању књиге „Окончајте ову депресију одмах“ у којој даје своје виђење тешке светске економске кризе, односно решења за њено превазилажење.

Основа његове тезе је да штедња коју форсира Европска унија не само да неће помоћи у превазилажењу дужничке кризе, већ ће је додатно продубити и продужити.

Већа потрошња је нечији приход, а земље које су примениле жесток програм резова потрошње довеле су до пада куповне моћи, а кад нико не купује, онај ко производи нема коме робу или услугу да прода, а то онда значи пад производње и отпуштање радника. Систем штедње води у зачарани круг грчења економије. Показало се то погубним

по Грчку, а сада и Шпанију рекао је Кругман.

Карте су у рукама Немачке и Европске централне банке, сматра Кругман и док Берлин не закључи да је тврдоглава штедња донела више штете него користи, земље ЕУ, а и оне на њеној периферији, попут Србије, немају чему добром да се надају.

Кад је реч о нашој земљи, Пол Кругман је истакао да Србија може кризу себи да олакша веома мало, да је решење у извозу и даљем слабљењу динара који је јачи него што то економија оправдава.

Кругман је имао и дугачак разговор с премијером Ивицом Дачићем који му је представио тешку економску ситуацију у нашој земљи и, надамо се, са пажњом саслушао госта.

Чињенице о размерама кризе

Отприлике годину дана након избијања светске економске кризе челни политичари у Србији су се поделили – једни су тврдили да ћемо кризу избећи, а други да је криза развојна шанса за Србију. Ниједно ни друго се није догодило – криза је демолирала српску привреду. Од 2008. до марта 2011. године у Србији је без посла остало 238.000 радника, а стопа незапослености је порасла на 22,2 одсто. Да би одржала стандард, влада премијера Мирка Цветковића се за три године мандата задужила за шест милијарди евра. Тиме је јавни дуг земље порастао за 69 посто – са 8,7 милијарди (2008) на 14,7 милијарди евра (2011). Само у 2011. Србија се задуживала темпом од 9,44 милиона евра на дан!

Нова власт је наставила тим путем па нас је већ задужила за до-

датну милијарду евра, ваљда да не наруше просек. У приче о великим уштедама у самој власти, о укидању енормног броја владиних агенција и привилегија, више нико и не верује, па преостаје да обичан народ и радничка класа поново поднесе највећи део терета дубиозе у којој се налазимо.

Грађани Србије, и поред садашње кризе, још нису у потпуности осетили све последице погрешне економске политике вођене након 2000. Али, рачун за те грешке неминовно ће да пристигне. Колико су велике грешке направљене показују чињенице да су зараде у Србији, и поред тога што је криза погодила све земље у нашем окружењу, међу најнижима. Криза је погодила све, само је разлика у томе како се ко снашао и како је ко одговорио на њу.

НОВИ ГЛАВНИ ПОШТАНСКИ ЦЕНТРИ НЕЋЕ БИТИ У ФУНКЦИЈИ ОВЕ ЗИМЕ

Технички проблеми!?

Радовали смо се отварању нових објеката поштанских центара у Београду, Новом Саду и Нишу и то пре свега због катастрофално лоших услова рада наших колега у садашњим објектима. И поред чињенице да је нови ГПЦ у Београду свечано отворен, барем у грађевинском смислу, још у мају ове године, наши радници не прелазе у нов, савремени објекат у Земуну, већ и даље раде у условима као у Средњем веку.

Иста прича је и у Нишу, где су радници привремено пресељени у објекат Аутогараже који је потпуно неуслован за дужи боравак. Како кажу наши представници из тог града, право је чудо да нам се људи масовно не разбољевају због неадекватног простора и услова за рад. Велики је притисак од стране запослених да се уселе у нове објекте. У старе се, логично, није улагало па је питање како ће се прегурати ова зима.

Прича се да постоје проблеми са извођачима, да одређена опрема није испоручена тако да буде функционална, а изгледа да се спремају и тужбе. Све у свему, читав пројекат прате бројни проблеми и колају многе приче, пре свега због недостатка правовремених и тачних информација.

Појавиле су се и приче да објекат у Београду тоне, да су подруми пуни воде, али су то на срећу само злонамерне дезинформације.

Према последњим званичним информацијама које смо добили од надлежних у предузећу, објекти нису добили употребне дозволе због мањих недостатака који су пре свега повезани са прописима о безбедности запослених, па неће бити стављени у функцију док се сви ти недостаци не отклоне и док надлежне инспекције на дају дозволу за њихов рад.

Касни се и са набавком опреме, али не кривицом Поште већ због жалбе једног од учесника тендера. Наша компаније се определила за машине реномираног јапанског произвођача TOSHIBA, а представници SIMENS-а су искористили законску

Здање за њонос: Нови Главни поштански центар у Београду

могућност и уложили жалбу на спроведени поступак, те тако пролонгирани испоруку.

Главни поштански центри су прва велика инвестиција нашег предузећа у основну делатност. Пошта је, наиме, увек улагала у централе и мрежу док смо били заједно са Телекомом, па нам је јако стало да се ова

прва права поштанска инвестиција доведе до краја.

Од пословодства тражимо да се преиспита све што је спорно, да се изађе у јавност са истином о Главним поштанским центрима и да се уложи додатни напор како би се они привели намени, а наши радници коначно добили објекте какве заслужују.

ИЗМЕЊЕН ПРАВИЛНИК О СЛУЖБЕНОЈ ОДЕЋИ

Компромисно решење

Синдикат ПТТ Србије успротивио се првобитном предлогу Комисије за набавку службене одеће за измену Правилника о службеној одећи. Наиме, предложено је да се рок за коришћење џемпера за раднике доставе и раднике на шалтерима продужи са две на четири године, што по нама није било коректно.

Разумемо потребу за уштедама у Предузећу, али такође сматрамо да не треба штедети на радницима у производњи, јер има много других позиција на којима могу да се направе значајније уштеде.

Са друге стране, предложили смо повећање броја летњих мајица за раднике доставе, а све на основу разговора са радницима и негативних искустава које имамо из летњег пе-

риода. Јер, ако нам и следеће лето буде топло као претходно, биће мало и две мајице дневно за наше раднике.

Након расправе и детаљних консултација, усвојено је компромисно решење – да се џемпери набављају сваке треће године, а да се повећа број летњих мајица или кошуља са кратким рукавима за достављаче (три поло мајице и две кошуље са кратким рукавима).

Тренутно се ради на изради летњих униформи за следећу сезону, како би се одржао континуитет и како би испорука била на време. Битно је рећи да је материјал од кога се праве летње панталоне измењен на основу примедби са терена, па очекујемо да ће реакције бити позитивне.

ДЕЛЕГАЦИЈА СИНДИКАТА У РЕПУБЛИЧКОЈ АГЕНЦИЈИ ЗА ПОШТАНСКЕ УСЛУГЕ

Пошта има конкуренцију

У склопу активности око доказивања да Пошта Србије има конкуренцију на тржишту и да спорни Закон о утврђивању максималне зараде у јавном сектору не треба да буде примењен у нашој компанији, делегација Синдиката ПТТ Србије, у најјачем саставу, посетила је Републичку агенцију за поштанске услуге.

На састанку коме су присуствовали сви чланови Савета, тражили смо податке о броју регистрованих оператора са одобрењем за обављање нерезервисаних поштанских услуга у Републици Србији. Објаснили смо члановима РАПУС-а да су нам поменути подаци потребни ради доказивања наше тврдње да Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“ има конкуренцију на тржишту услуга у делатности коју обавља.

Наша делегација је наишла на пуно разумевање проблема од стране људи који воде РАПУС и заједнички је констатовано да је Пошта изложена великој конкуренцији у области нерезервисаних услуга. Инсистирали смо и на чињеници да због обављања универзалне поштанске услуге, или прецизније речено универзалне поштанске обавезе, Пошта Србије има пословни губитак који покрива из сопствених прихода.

Председник Савета РАПУС-а Драган Ђорђевић доставио нам је документ у коме пише да је у овом тренутку у Србији регистровано 49 поштанских оператора. Пошто знамо да у Београду ради барем 10 фирми без дозволе Агенције, тек тада се ствара права слика у каквим околностима и под каквим притисцима радимо и зарађујемо плате. Ако то није конкуренција, онда стварно не знамо шта би требало да објашњава тај појам.

На састанку се разговарало и о будућем раду Агенције и најавама спајања са РАТЕЛ-ом, Републичком агенцијом за телекомуникације. Ми смо изнели наш став да нам је битно да имамо регулаторно тело које ће

Разговори делегације Синдиката са председником и члановима савета РАПУС-а

водити рачуна о уређености тржишта поштанских услуга и спречити дивљање приватних фирми које раде без дозвола и које угрожавају

наше пословање.

Случај са Инфостаном само доказује да су нам угрожени чак и послови у резервисаном сервису.

ХОЋЕ ЛИ СРБИЈА ШТРАЈКОВАТИ?

Синдикати у Србији још увек ни су заказали датум одржавања најављених протеста због великих поскупљења почетком октобра, ниских плата и лошег стандарда. Постоје, додуше, појединачне најаве из највећих синдикалних централа, али је изостао заједнички позив на протест због заједничке муке.

Након што се у Загребу окупило више хиљада радника на неочекивано масовним демонстрацијама против владине политике и мера штедње, поставља се питање да ли ће се нешто слично ускоро десити и у Србији. Да не помињемо примере неких других земаља попут Грчке, Шпаније, Португала, јер су оне сувише далеко од нас у сваком смислу.

Иако су проблеми радника велики, изгледа да све веће незадовољство грађана ипак неће моћи да се преточи у масовне протесте.

Разлози су пре свега разједињеност синдиката, апатија и неповерење грађана, а све је уочљивије и од-

суство солидарности која је преко потребна за координисање већих протеста. Логика просечног српског синдикалца и радника је да ћути док год иде како тако, а када мука дође пред врата и када се мора на улицу, рачунају да нико неће доћи да те подржи јер ни ти ниси подржао оне пре тебе.

Очигледно је и да криза ужасно дисциплинује делује на запослене и ствара страх од губитка посла. Не треба занемарити чињеницу да у нашем случају није јасно ко је стварни кривац за невоље у којима се налазимо. А криви су нам шефови, директори, политичке партије, влада, министри, међународна заједница, ММФ и, наравно, синдикати.

Искрено се надамо да ће раднички покрет у Србији смоћи снаге да превазиђе све ове проблеме, како би се придружио радницима који се широм Европе боре за право на достојанствен живот.

Између обавезе и трошка

Концепт универзалне поштанске услуге (УПУ) уведен је пре више од стотину година, из људске потребе за комуницирањем. У основи, овај концепт произилази из тежње државе да свим својим грађанима стави на располагање јефтин систем за масовно комуницирање, којим би се повезале све тачке на њеној територији и на тај начин омогућио интензивнији развој друштва. Концепт подразумева обезбеђивање могућности слања пошиљка на било коју адресу, под истим условима на целој територији и да се за то плати јединствена цена. За реализацију овог концепта, од стране државе организована је пошта. Њене пословне активности усмерене су ка пружању УПУ и од њих се не очекују комерцијални ефекти, већ убрзан друштвени развој.

У нашим условима, Законом о поштанским услугама, универзална поштанска слуга поверена је Јавном предузећу ПТТ саобраћаја „Србија“, као једином јавном поштанском оператору који поседује поштанску мрежу која покрива целу територију земље. Део универзалне услуге (резервисана услуга) представља монопол, а све преко тога може да се нађе на тржишту уколико надлежни регулаторни орган (Агенција) изда лиценцу за обављање нерезервисаног дела универзалне поштанске услуге. Напомињемо да у Србији чак 48 оператора поседује одобрење за обављање нерезервисаних поштанских услуга. Међу њима су и највећи светски оператори као што су DHL, FedEx, UPS и др. Процена је да на тржишту послује више оператора који немају дозволу, нарочито међу локалним курирским службама. Такође, Законом о поштанским услугама није предвиђено финансирање универзалне поштанске услуге из буџета Републике Србије, већ се финансирање поверава оператору. Да ли ће ово бити довољно да би се одржала цена и квалитет универзалне услуге, остаје да се види у наредном периоду.

Треба истаћи да се на територији наше земље оквирно пола доставних рејона називају руралним и да ту приспе тек 10 одсто пошиљака од укупног броја на годишњем нивоу, а да је обавеза Поште да територију „покрије“ преко ширег и најширег доставног подручја, што, мора се признати, није ни једноставно ни

У неким деловима Србије Пошта је једина веза са светом

јефтино. Такође, мора се поћи од чињенице да је УПУ према Закону о поштанским услугама проглашена услугом од општег интереса за државу, да је Пошта у појединим крајевима земље једини елемент државности Републике Србије и да држава преко Поште комуницира са својим грађанима. Са друге стране, корисници наших услуга на таквим подручјима су најчешће стари и немоћни, па им наше колеге неретко, обављајући поштанске услуге, допремају храну и лекове, а таквих примера у последње време је све више.

На основу напред наведеног поставља се питање финансирања УПУ. Наравно, не постоји јединствен модел финансирања, приступи се разликују од земље до земље. У неким земљама је било довољно дефинисати универзалну услугу и права јавног оператора, а у другим земљама била је потребна интервенција и међународних банкарских институција како би се положај јавног поштанског оператора и његове економске перформансе побољшале. Ове интервенције најчешће су се односиле на развој и изградњу поштанске мреже и техничко-технолошки развој јав-

них поштанских оператора.

Полазни фактори у процесу одређивања механизма финансирања и приступа универзалној услузи су географски положај, становништво, концентрација дохотка, стабилност политичког окружења, правни модел, образовна структура, друштвене потребе и значај универзалних сервиса. При томе, одређује се статус националне поштанске услуге (правни оквири, поштанско тржиште, услуге доставе и друго), национални геополитички и социјално-економски услови, локалне потребе и статус поштанске реформе. Други значајан корак је одређивање степена развоја државног или јавног поштанског оператора у погледу примењених технологија, стратегија развоја, тржишног позицирања, организације, кадрова, културе.

Трећи корак представља утврђивање трошкова универзалног поштанског сервиса, као и значаја финансирања, критеријума опорезивања, обрачуна и пројекције будућих изазова. Четврти корак односи се на избор модела финансирања, дефинисање фактора који утичу на одлуку о финансирању, одабир механизма финансирања јавног оператора (влада финансира из буџета, област резервисаних услуга и друго) и одлука о финансирању универзалне поштанске услуге.

Питање финансијске подршке поштанским реформама и обављању универзалне поштанске услуге представља данас у поштанском сектору кључно питање. Одговор на њега битан је, како јавном оператору, који је суочен са обавезом вршења универзалне поштанске услуге, тако и приватном оператору који послује или намерава да послује на одређеном тржишту. Од тога како ће се регулисати и либерализовати тржиште зависиће убудуће квалитет и могућност оператора да задовоље нарастајуће потребе корисника.

3. Курћубић

КОНГРЕС СВЕТСКОГ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА

Сертификат квалитета „А-level“ уручен Пошти Србије

На 24 Конгресу Светског поштанског савеза, одржаног у Женеви 2008. године, одобрена је помоћ јавним поштанским операторима путем помоћи регионалним савезима, базираног на глобалној визији Светског поштанског савеза. Наведени приступ подразумева предузимање низа активности у циљу сврсисходног и одрживог унапређења квалитета.

Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“ је узело активно учешће у овом пројекту у циљу достизања дефинисаних стандарда квалитета и циљева наведеног пројекта. У пројекту су учествовали овлашћени поштански оператори и то: Хрватска пошта, Пошта Македоније, Пошта Турске, Пошта Бугарске, БХ пошта, ХП Мостар, Поште Српске, Пошта Албаније, а као посматрачи учествовали су пошта Бугарске и пошта Румуније.

Основни циљеви које су овлашћени поштански оператори испунили путем наведеног пројекта су: имплементација различитих методологија управљања квалитетом уз подршку у имплементацији најновијих технолошких решења, нових или надоградња постојећих система мерења квалитета и других алата за управљање квалитетом у међународном саобраћају; већи фокус на важност унапређења квалитета за међународне поштанске пошиљке изменом процедура у унутрашњем саобраћају; дефинисање одговорности и одрживост поштанске мреже;

Пројекат је реализован одржавањем пет радионица – у Турској, Бугарској, Албанији, Србији и Хрватској, током којих су руководиоци пројекта за своје предузеће презентovali постојеће стање као и активности које су предузели како би се испунили зацртани циљеви пројекта и обучили да изврше сертификацију – ревизију поштанске администрације из пројекта.

Имплементиран пројекат континуалног тестирања

Као коначан резултат пројекта учесници – јавни поштански оператори су имплементирали пројекат континуалног тестирања УПУ, који ће мерити линије између земаља учесница у овом пројекту и систем мерења квалитета у међународном поштанском саобраћају или неки други систем мерења квалитета; дефинисали и реализовали пројекат мерења квалитета у унутрашњем саобраћају, имплементирали методологију управљања оперативним процесима (PDCA и „Process mapping“ методологија); обезбедили коришћење стандардног УПУ бар кода и скенирање свих пошиљака које поседују бар код; дефинисали и имплементирали IPS и T&T који ће генерисати EDI поруке за све врсте поштанских пошиљака; обезбедили размену EDI порука што подразумева и трансфер података; имплементирали систем корисничког сервиса који ће покривати све пошиљке са бар кодом (IBIS, Rugby..); активно користили извештаје квалитета УПУ (извештаји из континуалног тестирања, писма, пакети и EMC тестирање квалитета у циљу отклањања могућих грешака у ланцу прераде); имплементирали методологију сертификације УПУ; омогућили развој националних и међународних пројеката за помоћ земљама које немају квалитетан поштански код и систем адресовања.

У априлу 2012. године наш колега Зоран Стевановић, руководилац пројекта за Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“ сертификован од стране Светског поштанског савеза, извршио је, у својству ревизора Светског поштанског савеза, ревизију квалитета поште Хрватске за потребе сертификације ове поштанске управе, док је у истом периоду извршена ревизија Поште Србије од стране ревизора Милана Дуновића из БХ поште. Ревизори су сачинили извештај за потребе коначне сертификације поштанских управа од стране Светског поштанског савеза, који је и достављен са неопходном документацијом као прилог израђеног извештаја.

У јуну ове године генерални секретар Светског поштанског савеза обавестио је генералног директора нашег предузећа да је Пошта Србије успешно реализовала пројекат и показала изузетне резултате током његове реализације, као и да је реализовала предложени акциони план и направила велики напредак на пољу унапређења квалитета преноса међународних поштанских пошиљака. Као коначан резултат, Пошта Србије је од могућих 2000 поена у овом пројекту остварила 1965 поена и сертификована је највишим степеном – „Златним сертификатом“.

Постигнути изузетни резултати

Током одржавања XXV Конгреса Светског поштанског савеза, на Састанку Комитета 7 (Комитет за поштански маркетинг и производе) 1. октобра, представнику Јавног предузећа ПТТ саобраћаја „Србија“, господину Горану Ђирићу, специјалном саветнику генералног директора Милана Крkobабића, свечано је уручен „А-Level – Златни сертификат“ од стране генералног директора Светског поштанског савеза, господина Едуарда Дајана, као награда за изузетне резултате у области унапређења квалитета међународног поштанског саобраћаја.

Овим је Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“ показало да је и даље један од водећих лидера у региону на пољу пружања поштанских услуга и лидер на националном поштанском тржишту.

Честитамо запосленима јер је ово признање свим радницима Поште Србије.

Честитамо запосленима јер је ово признање свим радницима Поште Србије.

З. Курђубић

Поштарци у првом плану

Све активности које су вођене на регионалном нивоу у последње време су биле подређене стању на достави и нашим настојањима да се уреди ова област. Повод је био Пилот пројекат и покушај да се уведу радне суботе и рад у поподневним часовима за поштарце, а резултат би требало да буде уређена и равномерно оптерећена достава. Обишли смо скоро све радне јединице и разговарали са руководством и технолозима, али и са нашим активистима који раде на овом послу.

Став наше регије је од почетка био крајње јасан – сматрамо да би увођење новог радног времена негативно утицао на наше колеге. Уважили смо и њихово мишљење и заступали га на свим местима, али смо и искористили тренутак да „прочешљамо“ норме, путне листе и начин организовања основне делатности.

Активисти са наше регије озбиљно су схватили свој посао и дали свој допринос да се исправи све што је могуће а како би рејони били уједначени, а самим тим и оптерећеност запослених на достави. Посебан проблем који су апострофирали сви наши представници у мешовитим тимовима по радним јединицама је недостатак поштарца. Овај проблем је посебно актуелан у сезони годишњих одмора, ако је уопште могуће да поштарци користе то своје законско право. Боримо се да докажемо да достава не може да функционише без резерве и да проблем са мањком радне снаге не може да се решава удвајањем рејона јер су поштарци већ довољно оптерећени.

Додатни проблем

Додатни проблем се појавио када смо уочили да надлежна дирекција у току рада на реорганизацији доставе мења „правила игре“ и то на штету радника тако што се смањују или укидају параметри који одређу-

ју продуктивност. Када су увидели да чињенице иду у нашу корист и да је евидентно да је већина пропустила направљена на штету радника, сада покушавају са укидањем пешачког дела на моторизованом рејону, као да је могуће мопедом доћи до врата сваког корисника!

Милораг Будимир

Ово је само један пример неколектности, што читав заједнички рад овом послу обесмишљава. Спроставићемо се оваквом начину рада и захтеваћемо да се тренутно стање на достави сагледа реално и да се добију адекватни параметри на основу којих ће се доносити одлуке и измене.

Овај посао је свакако тест и за друге области. Сигурно је да и у шалтерском пословању постоји пуно проблема и простора да се олакша и хуманизује рад нашим колегама. Све ове активности ће добити свој пун значај када се зарада буде примала на основу учинка, а тај дан мора доћи. И поред тога што се хвалимо да смо стуб државе и јако предузеће које се модернизује, ми смо једна од ретких компанија где влада ураниловка и где се зарада прима без обзира на уложени рад. То ће се сигурно променити у наредном периоду а да би се тај посао урадио како треба, морамо имати

праве параметре и податке.

Годишњи одмори

Проблем (не)коришћења годишњих одмора директно је повезан са недовољним бројем радника. Пракса је да се запосленима издају решења за годишњи одмор и да се тако Предузеће законски „покрије“, али онда настају проблеми. Због лоше организације унутар наше компаније, не постоји довољан број поштоноша који би мењали колеге које су одсутне, па се дешава да се радницима, и поред издатог решења, ускрати право на коришћење годишњег одмора.

Такође се дешава да се запосленима прекида годишњи одмор који је започет и то усменом наредбом претпостављеног, а неискоришћени дани се „пребацују“ у слободне дане који законски не постоје и које не могу да искористе из истог разлога због кога нису ни користили годишњи одмор по решењу – нема ко да их замени на њиховом рејону.

Да подсетимо, члан 68 Закона о раду је више него јасан и он каже да се запослени не може одрећи права на годишњи одмор, нити му се то право може ускратити.

Према нашем Колективном уговору послодавац је дужан да изда решења о коришћењу годишњих одмора запослених, у складу са планом који се израђује према потребама процеса рада, уз претходну консултацију запослених. План се доноси крајем календарске године за наредну годину

План, који доноси генерални директор или запослени кога он овласти, садржи све критеријуме са стањем на дан доношења решења за коришћење годишњих одмора, по којима је запосленима утврђена дужина и време трајања годишњих одмора.

Даље, у члану 23 стоји да, уколико

се запосленом због потреба процеса рада измени решење о коришћењу годишњег одмора, најкасније 5 (пет) радних дана пре дана одређеног за коришћење годишњег одмора, Послодавац је у обавези да запосленом надокнади све стварне трошкове које запослени трпи услед измене.

Пракса је да се овај проблем код нас решава тако што се формирају такозване тројке или четворке, односно да колеге са суседних рејона покривају одсутног поштару. То може бити привремено решење, али никако трајно и никако правило, без обзира што се по Колективном уговору тај додатни посао плаћа. Такође се мора поштовати принцип добровољности а не принуде, што је за нас веома битно.

Чувамо Поштански дом на Космају

Пошто знамо какве су нам зараде и како тешко и мукотрпно иде њихово макар и минимално повећавање, трудимо се да на друге начине побољшамо стандард нашим члановима. Припремамо захтеве да нам се омогући отварање још неколико ресторана друштвене исхране где би се спремала храна за запослене по ценама које не би доносиле профит, већ би само обезбедиле просту репродукцију и плаћање основних трошкова. Такође, радимо на томе да повратимо неке објекте за одмор радника који су нам отети и где би омогућили социјално најугроженијима да се одморе и проведу квалитетно време у природи са својим породицама.

Врло смо близу тога да Поштански дом на Космају поново ставимо у функцију, а идеја нам је да тај објекат не послује по економским већ по принципима заједничког газдовања и коришћења. Синдикат је спреман да уложи средства и рад, а очекујемо од послодавца мало добре воље и помоћ у самом старту. Плаћали би се само основни трошкови одржавања и била би то прилика да и они који себи не могу да приуште одлазак на море проведу неко време на одмору у природи са својим поро-

дицама и колегама.

Уложили смо пуно труда и слободног времена да сачувамо тај објекат од пропадања и лопова који су га неколико пута пустошили и нећемо тако лако одустати од идеје јер сматрамо да је хумана, исправна и да доноси корист свим радницима Поште.

Решити проблем радника на ПРА

У склопу редовних активности, одржан је састанак са директорком Дирекције за кадрове Јасминком Марковић. Поново смо покренули питање ангажовања радника који привремено и повремено обављају послове преко омладинске задруге и путем уговора о посредовању.

Сматрамо да је у социјално одговорној компанији као што је Пошта Србије недопустиво да се на тај начин врши експлоатација радне снаге и да рад по тим основама траје толико дуго, јер је сада неписано правило да се тек након две и више година тим радницима мења статус.

Сви ти људи раде као непосредни извршиоци у технологији, задужени су са средствима велике вредности, обављају одговорне задатке и представљају огледало фирме, а за исти уложени рад добијају дупло мање плате од стално запослених. Они немају право на годишњи одмор, надокнаду за превоз и остале погодности из Колективног уговора.

Ако је рад по основу привременог и повременог ангажовања нека врста проба и начин да се радници докажу, онда тај рок мора да буде знатно краћи. Ако су нам потребни радници на тим радним местима, а јесу, онда то треба образложити и доказати, обезбедити додатну масу за зараде и „увући“ их у систем како би остварили права која им припадају на основу уложеног рада.

Начелно је договорено да се ти рокови и дужина ангажмана радника на ПРА смањи, а остало је да се са тиме сагласи и генерални директор. Надамо се да ће овај проблем ускоро бити превазиђен.

Помоћ кад затреба

У склопу својих активности Регија је склопила уговоре са реномираним здравственим установама ради пружања услуга нашим члановима уколико дођу у ситуацију да им је потребна нека од медицинских услуга које не могу остварити у редовној процедури.

Постоји уговор са дијагностичким центром „EUROMEDIC“ где сваки наш члан и чланови њихових породица могу да обаве прегледе уз попусте, а ако постоји упут изабраног лекара и преглед је неопходан, врши се надокнада свих трошкова преко Фонда солидарности. Сличан уговор је потписан и са „HEXALAB“ лабораторијом, где се уз нашу чланску карту добија попуст до 20 процената на све њихове услуге.

Да би заокружили понуду, успоставили смо сарадњу са стоматоло-

лошком ординацијом „Др Цветић“ која се налази у центру Београда, у Крунској бр 2. Сви чланови Синдиката ПТТ Србије и чланови њихових породица услуге плаћају по посебном ценовнику, а протетичке услуге је могуће платити и преко платног списка на више месечних рата. Тренутно је у тој ординацији акција која траје до Нове године. Акција се односи на протетске радове и то: металокерамичка круна 9.500 динара (на акцији: 7.000 динара); титанијум круна 18.000 (на акцији: 13.500 динара); безметална (циркон) круна 29.500 динара (на акцији: 17.000 динара). Комплетан ценовник, понуду и контакт можете наћи на нашој регионалној страни синдикалне интернет презентације: www.sindikatsrbija.org.rs/regija1.

Регионалне активности

ПРЕДСТАВЉАМО СИНДИКАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ РЕГИЈЕ 4: „СО ПРОКУПЉЕ“

Стабилни и поуздани

По броју запослених РЈ „Прокупље“ је са 147 радника у групи радних јединица са малим бројем запослених, међутим синдикална организација поште Прокупље Синдиката ПТТ Србије је једна од активнијих и стабилнијих са бројком од 125 чланова, што је преко 90 посто запослених. Синдикални рад је организован преко седмочланог одбора чији је председник Бранко Воиновић, а секретар Весна Младеновић, док је делегат у Скупштини Регије Живорад Ђелић. Синдикални рад на терену, ван Прокупља, организован је са три подружнице, а то су подручја пошта у општинама Куршумлија, Блаце и Житорађа.

„И поред тога што су нам средства ограничена трудимо се да редовно изађемо у сусрет и помоћ сваком раднику. Осим помоћи

Бранко Воиновић

кроз Фонд солидарности, редовно испратимо полазак деце у школу са 3.500 динара за прибор и књиге, а ту су и класичне набавке на вишемесечне рате. Редовни смо и организатори хуманитарне акције давања крви. Што се тиче прослава, увек се успешно организујемо

и дружимо за Нову годину, Осми март и Дан ПТТ радника. Наравно, активни смо и у току припрема за традиционалне спортске игре, већ од октобра закупљујемо термине у спортској хали за мали фудбал, кошарку и одбојку“, каже агилни председник СО Бранко Воиновић, који се са својим Прокупчанима показао и као добар домаћин и организатор спортских игара на нивоу Регије 4 у два наврата за последње три године.

Сарадња са пословодством радне јединице је увек била на завидном нивоу и кроз обострано уважавање. Реч синдикалних активиста је увек присутна на радним састанцима и колегијумима, а доказ добре сарадње су и многе акције на нивоу РЈ и шире које су једнички успешно организоване.

СКУПШТИНА РЕГИЈЕ 4

Укључити се у токове трансформације

У Прокупљу је 17. септембра 2012. године одржана редовна седница Скупштине Регије 4. О актуелној ситуацији у Синдикату и Предузећу исцрпно је информисао чланове скупштине Александар Павловић, председник Синдиката ПТТ Србије. Павловић је истакао да је добит из зараде исплаћена по договору, да ће квалитет пилот пројекта умногоме зависити и од наше ангажованости, док ће се питање репрезентативности Конфедерације ССС, чији смо и ми чланови, решити изменом закона о репрезентативности. Потпредседник Синдиката, Славко Топалов, упознао је присутне са пословањем Поште, које је и даље стабилно. Што се тиче нове организације Предузе-

ћа, то ће се радити на основу тендера консултантске куће. Следи и трансформација фирме у акционарско друштво и то са роком до марта 2013. године. Према многим мишљењима истиче се да је нама најближи модел француске поште, док су немачки и аустријски модели окренути искључиво тржишту, а Синдикат ће захтевати да се укључи у све токове трансформације. Када је у питању тестни модел за поподневну доставу достављене су бројне примедбе. Сада је све на Надзорном одбору, а уочено је да је половина проблема у застарелом правилнику за статистику и норме. Секретар Синдиката, Бранко Калајановић, дао је информацију о осигурању радника, које покрива

„ДДОР Нови Сад“, а односи се само на повреде на раду. Проблем рехабилитације је настао због расписивања тендера надлежне дирекције, а услове је испунио само „Меркур“-Врњачка Бања и уговор важи до краја 2013. године. Комисија за технологију ради и за сваку похвалу је РЈ „Ниш“ чије су примедбе за размишљање, истакао је Раде Станишић, председник Комисије.

Проблем недостатка радне снаге је редовно присутан на регији, међутим дискусија је овога пута (РЈ „Пирот“) била усмерена на замену радника који су на породилском боловању. Из РЈ „Лесковац“ је изнет и проблем недостатка виљушкара за истовар палета.

Б. Нешић

ФИЛИП ФИЛИПОВИЋ, УПРАВНИК И ДОСТАВЉАЧ ПОШТЕ
18435 КУРШУМЛИЈСКА БАЊА

Бањско чудо

Филип Филиповић тек две ипо године ради у пошти, а већ је побрао велики број признања и награда да могу да му позавиде и много искуснији поштари. Али, почнимо причу од почетка. Рођен је 1983. године у Прокупљу, а основну школу и гимназију је завршио у Куршумлији, где и данас живи у породици са родитељима и братом. Почео је са студијима права и завршио је две године. Цивилно служење војног рока га је одвело до Поште и не сањајући да ће му поштански занат постати стална радна преокупација. Радио је као достављач у пошти у Куршумлији, а онда су га распоредили за комбиновани рад у пошти 18435 Куршумлијска Бања. Затекао је руиниран и запуштен објекат, који је одавао још суморнију слику познатог бањског лечилишта, које већ дуже не ради. Млади правник је и поред свих обавеза комбинованог рада са доставом у 10 насеља на најширем доставном подручју, које је оивичено са свих страна обронцима Копеолика, решио да се баци на посао и употреби сав свој ентузијазам, вештину и таленат и удахне живот малој али значајној пошти за ово подручје.

После пар месеци и великог уложеног труда, времена и новца имало се шта и видети. Бањска пошта је засијала, као да је чаробни штапић умешао прсте. Описивати молерско-фарбарске радове, бетонске, фасадерске, инсталацијске, ентеријерске и остале радове било би недовољно, треба видети макар слике које је могао да смисли и уради само један вредан и домаћински настројен поштар у лику Филипа Филиповића.

Наравно, признања нису изостајала, у акцији „Мало добре воље, да нам буде боље“ убедљиво је победио и освојио престижног поштанског оскара. Али то није све, Филип је добио и орден за подвиг године,

Рагник за јонос: Филип Филиповић

спасио је старицу сигурне смрти, поневши јој пензију, спазио је опанак и убрзо на литици угледао изнемоглу и промрзлу баку. Алармирао је помоћ и све се добро завршило. У току зиме када је поштар једина особа која долази и до најзабаченијег засеока и куће, Филип врло често носи старима лекове и намирнице и остале потрештине.

Осим што је неуморан на послу Филип се укључио и у хуманитарни

рад. Организовао је хуманитарну акцију и набавио шпорет на чврсто гориво за једног старца, за основну школу је обезбедио столице, сто и прибор за ђаке. Организовао је хуманитарну приредбу и сакупио средства за ђачку екскурзију, а сличном акцијом је обезбедио и пијаћу воду школи. У току су и акције да школи обезбеди неки рачунар, а за децу део гардеробе и обућу. Једном речју, Филип је неуморан и не стаје, не жали ни труда, ни времена ни новца, али гласно истиче да има велику подршку:

„Сигурно да не бих могао све ово да урадим да није било подршке у РЈ„Прокупље“, да ме нису подржали породица, фамилија, пријатељи, другови и моја девојка. Мислим да се труд исплатио да свима буде боље, а надам се и да ћу послужити као добар пример другима“ истиче скромно Филип, о коме ипак најбоље говори његово дело.

Б. Нешић

ПРОТЕСТ КОНФЕДЕРАЦИЈЕ СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА ШТРАЈК УПОЗОРЕЊА И У НИШУ

Конфедерација слободних синдиката организовала је у неколико већих градова Србије штрајк упозорења Влади Србије. Ниш је 10. октобра 2012. године такође био један од градова где је организован протест. На платоу испред Саобраћајне секције железница у Нишу окупило се стотинак синдикалних активиста из Ниша и регије Југ. Синдикалцима се обратила Слободанка Каменовић („Телеком“ Србије), повереник Конфедерације за регију Југ и прочитала заједничко саопштење, односно захтеве Влади Републике Србије, где се тражи поштовање Устава и закона Србије, да се успостави социјални дијалог са Конфедерацијом, која броји око 200.000 запослених, да се спречи пљачка и корупција и заштити озбиљно угрожен стандард грађана.

На протесту у Нишу присутнима су се обратили и Миодраг Петровић из Железница Србије и Биљана Живковић, председник синдиката ОТП Банке и још једном су истакли подршку чланства за овакав вид протеста. Штрајк упозорења је завршен према плану и предвиђеном програму, мирно и без инцидената.

Б. Нешић

СЛОБОДАН ПАПИЋ, ПРЕДСЕДНИК СО „ПОЖАРЕВАЦ“

Наш рад је у потпуности транспарентан

Наш обилазак синдикалних организација и посету Пожаревцу, искористили смо да направимо интервју са председником Синдикалне организације „ПТТ Пожаревац“ Слободаном Папићем.

У чему је најважнија тенденција повећања броја чланова у вашој синдикалној организацији у последњих неколико месеци?

Да будем искрен, ту и нема неке велике тајне. Приликом конституисања садашњег одбора синдикалне организације договорено је да ће наш рад бити у потпуности транспарентан, што значи да ће сви чланови наше СО, а у исто време и сви радници наше РЈ, бити у потпуности информисани о свим нашим активностима, као и да ћемо константно имати контакте са свима онима који желе да буду у току дешавања у РЈ и у Предузећу. Оваквим нашим приступом чланству успели смо не само да задржимо постојеће, него и да придобијемо нове чланове – како колеге које нису биле ни у једном синдикату, тако и оне који су иступили из другог репрезентативног синдиката и приступили нашем.

Све то ствара још већу обавезу, како према постојећим члановима, тако и према онима који још увек вагају да ли треба бити у синдикату и ако треба – у ком. Ми никога не вучемо за рукав, него смо препустили сваком појединцу да на основу наших активности процени да ли препознаје себе у једној таквој организацији или не.

У чему се састоји најважнија тенденција транспарентности?

Један од већих проблема наше синдикалне организације, а верујем да тај проблем имају и многи други, јесте како предочити најширем кругу људи свој рад. Ми смо решење пронашли у максималном коришћењу постојећих службених ресурса,

Слободан Папић, председник СО Пожаревац

односно коришћењу е-mail сервиса, као и слању SMS порука. За претходне две године послали смо на све службене е-mailове преко стотину синдикалних обавештења која се тичу разних области из рада наше организације, почев од обавештавања о активностима синдиката (стандард запослених, проблеми на достави и покушај да се уведе рад суботом, прековремени рад, службена обућа и одећа, стимулативни одласци, акције Телекома, зарада из добити...), тако и других обавештења која добијамо преко нашег билтена. Ту су и информације о склапању разних уговора са фирмама на територији РЈ, обавештења о погодностима куповине преко платног списка код појединих уговорача, разним попустима, обавештења о излетима и екскурзијама, викенд акцијама...

Иако је овакав начин информисања најбољи, јер је најшири и најсвеобухватнији, он нажалост није доступан и најширем кругу наших колега јер су е-mail поруке доступне само управницима, контролорима и стручним службама. Зато смо одлучили да таква обавештења, додуше у сажетијем облику, путем SMS порука буду доступна најширем кругу свих радника.

Како у овим тешким временима излазиће на крај са финансирањем ваших активности?

Иако нам се број чланова из месеца у месец све више увећава, а самим тим и финансијска основа, ми се у нашим акцијама не задовољавамо само тим начином финансирања. Посебно смо поносни на наше синдикалне мале огласе који су доживели своје стото издање и које се дистрибуирају сваког петка на све службене е-mail адресе. У њима се оглашавају фирме и приватници који на тај начин нуде своју робу и услуге по најповољнијим условима свим радницима и на тај начин смо склопили уговоре о донацији са преко 40 фирми који сада представљају наш донаторски тим и уз чију финансијску помоћ можемо без већих проблема да помогнемо нашим члановима у било којој ситуацији.

Које су то ситуације?

Чињеница је да финансијска ситуација многих радника није на завидном нивоу, тако да су чланови синдиката све више у ситуацији да по разним основама улазе у дозвољене минусе. „Пеглање“ тих минуса је, на жалост, један од основних начина помоћи које нудимо нашим члановима. Осим тога, по разним основама дали смо већи број бесповратних помоћи нашим колегама који су слабијег имовног стања или су имали повећане трошкове лечења, а које нису реализовали преко Фонда солидарности.

Овим допунским средствима финансирамо разне попусте и погодности нашим члановима, као што су попусти од 10 посто приликом коришћења седмодневне рекреације на мору, планинама или бањама, попусти од 20 посто за коришћење сезонских карата за коришћење градских базена, попусти од 10 до 20 посто код коришћења услуга козме-

тичара, фризера, ауто механичара, ауто лакирера, за прање тепиха, за коришћење фитнес центра, бесплатни специјалистички стоматолошки и офталмолошки прегледи, и многе друге погодности.

На овај начин успели смо да уприлично нашим колегиницама поводом 8. марта бесплатан одлазак у Беч, као и нашим колегама уз попуст од 25 одсто. Организовали смо бесплатан одлазак и купање у бањи Ждрело, одлазак у Острог, планирамо на јесен одлазак у Будимпешту, бесплатно крстарење Савом и Дунавом, за децу колегиница посету зоолошком врту и многе друге активности.

Сви наши чланови су, поред обавезног осигурања преко предузећа које покрива осигурање на радном месту, осигурани и преко реномиране осигуравајуће куће Wiener Stadtische које покрива 24 сатно осигурање од повреда у вредности од 200.000 динара, као и плаћање болничких дана проведених на лечењу.

Све су то неке од акција у којима колеге препознају бригу о сваком нашем члану и у томе је можда тајна повећања нашег бројног стања из месеца у месец.

Како видиш свој лични допринос у раду синдикалне организације?

Пре свега, морам рећи да оваквих резултата не би било да око себе немам добру екипу сарадника, секретара и осталих чланова Одбора, који ми максимално помажу у оквиру својих могућности да анимирамо наше колеге и да што транспарентније представимо наш рад. Пошто сам претходних година радио на радном месту које је било удаљено 30-ак километара од седишта РЈ, доста ми је био сужен простор за рад и активности ван радног времена. Последњих шест месеци радим као управник једне од пошти у Пожаревцу, што умногоме доприноси

мом личном већем ангажовању као председника СО. Иако сам, као и сви остали, добио могућност да ми се пола радног времена званично кроз анекс уговора преиначи за рад синдиката, то нисам искористио јер за сада успевам да ускладим синдикалне активности и радне обавезе.

Кроз комисију за технолошка питања Прве регије и као члан комиси-

Има времена и за лепе сивари: Пожаревљани на излету у Бечу

је на нивоу Синдиката ПТТ Србије, у могућности сам да учествујем у разговорима око анализа које су основ за реорганизацију доставе. Доста времена смо посветили и иницијативи да се предузму мере у циљу сачињавања новог правилника о статистици и нормама, правилника о начину уручења судских писама, затим могућности да се достављачима који су додатно ангажовани исплати корекција зарада, као и хронични проблем недостатка броја достављача и шалтерских радника, нарочито у летњој сезони.

Како видиш вашу синдикалну организацију у будућности?

По природи сам оптимиста, тако да мислим да ће се људи, када овој економској кризи која је прекрила све сегменте живота и рада наших колега коначно дође крај, све више ослобађати својих оклопа у које смо се сви по мало у овом времену за нама увукли и када нам се и финансијска ситуација буде поправљала, биће више простора за приближавање једно другом, за више дружења, више поштовања према сваком колеги, побољшању међуљудских

односа који су великој мери пољубани овом глобалном кризом. Ту видим велику улогу наше синдикалне организације, као споне међу људима и члановима синдиката који су код нас још увек најалост доста разједињени и у све већој међусобној сарадњи у свим сегментима живота и рада у оквиру радне јединице којој припадамо. То је задатак за све, а нарочито за мене и чланове одбора синдикалне организације, као и да у директним разговорима решимо недоумице, покушамо да дамо адекватне одговоре на сва постављена питања, чујемо сугестије и едукујемо чланство. Такође један од задатака јесте анимирање нове младе колеге, који за сада не показују интересовање за синдикални рад, али је неоспорна чињеница да ће се и они као и сви ми суочити и ухватити у коштац са проблемима и да ће им у сваком случају добро доћи подршка и заштита искуснијих синдикалних колега.

Имаш ли поруку за своје чланове?

Порука се односи на наше чланство, али и на све остале колеге. Време у коме се тренутно налазимо не нуди много могућности за опуштање. Наш први и заједнички задатак је очување сваког радног места. Само квалитетним радом и дисциплинованим односом према послу који обављамо можемо да се одупремо све већој конкуренцији која је присутна на тржишту. Криза која је, најалост, још увек присутна у свим сегментима живота, има тенденцију да финансијски исцрпи наше највеће комитенте, а самим тим ствара се и потенцијална опасност да останемо без наших највећих прихода. Морамо бити спремни да адекватно одговоримо оваквом стању, јер смо и у ранијим периодима знали како да изађемо на крај са насталим проблемима. Због тога чврсто верујем у наше чланове јер су они одувек били најјачи када је било најпотребније. Сигуран сам да ће то доказати и у периоду који је пред нама.

ОД БРОЈА ДО БРОЈА

Освајање промена и друге приче

Пише: Благоје Свркота

Десио се велики број великих и малих промена свуда око нас – од мајског до овог „Поштар“. Panta rei – Све тече, све се мења – рекли би стари Латини, који никако нису били старе варалице. На нашим општим изборима (нису били тако давно, а као да јесу) „пукао“ је ДС, управо тако.

Председник државе је нови, Влада је (скоро) нова, амбиције су огромне, живот је по старом, али са великом презадуженошћу и исконском сушом, тегобама сиромаштва и небеским ценама, немилосрдном борбом са великим лоповима, Европом која хоће да нам КОСМЕТ буде сусед са пуним територијалним капацитетом...

И у Пошти је дошло до промене на врху. Нови генерални је дипл. економиста Милан Кркобабић, потпредседник ПУПС-а, финансијски стручњак, у прошлом мандату заменик градоначелника Београда. Таман је тада некако ПОШТА добила високо светско признање. Он је, не часећи, послао свог специјалног саветника, доскорашњег генералног Горана Ћирића, у Доху на конгрес Светског поштанског савеза да прими „Златни сертификат“ за управљање квалитетом, који се додељује нашој Пошти за најбрже растући квалитет услуга у југоисточној Европи.

То је добар знак, прави потез.

Нови генерални је на почетку мандата, приликом боравка у Кикинди, нагласио да неће мењати ствари пошто-пото. Нешто после тога, приликом доделе награда на Светски дан поште, истакао је квалитет наших људи који су се показали и у акцији „Мало добре воље, да нам буде боље“ и значај огромног броја Поштиних експозитура које су једина места где људи могу да добију ваљану информацију.

„То држава мора посебно да негује, а не да размишља да ли је то рентабилно и да ли има економску рачуницу да у неком месту задржи пошту, јер би у супротном грађани ишли и до 50 километара ван свог места да обаве најједноставнију уплату“, истакао је нови први човек Поште, додавши да ће задржати целокупну мрежу радних јединица, јер је то од посебног државног интереса.

Потврда тога стиже из Куршумлијске Бање.

„Једина светла тачка у овој нашој запушеној Бањи је наш поштар и Пошта“. То кажу за Филипа Филиповића, називајући га – хумани поштар. Кад није на терену, где свакодневно помаже онима којима је помоћ потребна, Филип се труди да улепша радни простор у оронулој стогодишњој згради у коју су смештени Пошта и школа. (Из девет села седам ђака, један учитељ и један поштар)!

Идемо даље.

Просечна зарада у Пошти је 2008. године била 438 евра; 2009. је 392; 2010. је 369; 2011. је 399; у фебруару 2012. је 379, а у јуну 2012. је 370 евра. На ово је истурен веома јак коментар наших колега из Самосталног синдиката поштанских радника који предлажу „послодавцу да нам више не „повећава“ зараду него да је врати на ниво из 2008. и добро „замрзне“ како не би дошло до наглог „отапања“ као у претходне четири године!“

Ипак, испада да баш свуда није тако.

Код нас ето успева, тешко разумљива за просвећеног и поштеносног и културног човека, тамо некаква али врло перфидна и опасна „патриотска пљачка“. Инсајдер на Б 92 је неумољив. Буџет Србије је јако оштећен, опљачкани су и држава

и њени грађани, ојађена је наша ионако ојађена сиротиња на КОСМЕТУ... Шверц, фалсификовање, злоупотребе, толерисање пљачке... Отишло је тако преко три милијарде евра. Шта друго рећи за такве „мајсторе и њихове мајсторије“ него се послужити народном памећу: Лоше чинити, а добру се надати...

Шта још ту има да се каже?

Једна од ретких листа на којој Србија није на последњем месту јесте она која се бави бројем богаташа. У нашој земљи живи 90 мултимилионера са имовином од 11 милијарди долара, што нас ставља на 29. место на листи европских земаља!

На следеће човек може само да заћути!

Србија је у студији Светске банке за 2012. на 175 месту од укупно 183 земље када је реч о поступку издавања грађевинских дозвола. Код нас издавање те фамозне дозволе траје 279 дана и подразумева 19 процедура. (Па, то је српски речено, да не говорим језиком трговаца и рекламних агената, права срамота!)

А тек шта на ово рећи!

Хитне јавне набавке најпогодније су за корупцију. Вредност неоправданих хитних јавних набавки у којима су забележене нерегуларности порасла је 10 пута за само три године. За само шест месеци ове године вредност „за хитност“ била је 8,4 милијарде динара.

Шта ту још нема да се дода?

Курс евра ових дана мирује, јер је НБС спречила вештачко креирање вишка новца и прилику да појединци „дебело“ зарађују на препродаји девиза. Курс је од јануара до августа растао јер је на девизном тржишту „пожар гашен бензином“. Само на информацији о вредности евра за наредни дан многи у Србији зарађивали су милионе. Сви који знају да ли ће курс сутрадан пасти или

порасти могли су себи да уштеде астрономске суме. С обзиром на то да је код нас на овом тржишту активно од шест до девет банака, јасно је да на одређивање нивоа курса утиче мали круг оних који купују или продају девизе.

И тако то бива, неком оскудација, а неком се прелива – штити га нездрави дух проклетства и лоповска транзиција...

Код нас цвета „васионски“ број мафија: финансијска, вакцина, фудбалска, просветна, друмска, сателитска, оптичка, шумска, транзициона, опијумска, тракторска, стечајна, возна, извозна.

На жалост, Србија је већ у зони неформалног банкротства. Проблем „оболелог“ јавног сектора је велики. Иностранци дуг је крајем јула премашио 24,4 милијарде евра, што је 1,4 одсто више него у јуну...

Током септембра и октобра веома су поскупеле основне животне намирнице и услуге, а и остало сигурно није појефтинило. Произвођачи и трговци морају бити принуђени да се не понашају бахато. Картели су опасни по здравље становништва и по друштво у целини.

Инфлација измиче контроли. Овогодишњи раст потрошачких цена већ је достигао 10 одсто, а крајем новембра премашиће 12 процена-та.

Конфедерација слободних синдиката (наш Синдикат је ту веома битна карика) организовала је 10. октобра штрајк упозорења у Београду, Новом Саду, Крагујевцу, Пожаревцу и Нишу. Од Владе Србије се захтева да у потпуности поштује Устав, законе и важеће колективне уговоре, да успостави социјални дијалог и да у то укључи Конфедерацију као равноправног социјалног партнера, да спречи пљачку, корупцију и распродају државне имовине, да заштити стандард грађана и спречи стално и неоправдано поскупљивање робе и услуга.

Пошта се бори да ради што боље и што више. Конкуренција није мала: 49 регистрованих и бог зна колико нерегистрованих поштанских оператера. Околности и притисци

нису ни безазлени ни мали. „Златни сертификат“ нас најбоље препоручује...

И на крају:

Скок са ивице свемира 14. октобра Феликса Баумгартнера догађај је за дуго памћење.

Фантастично.

2. Истог дана у Шангају је постао „кинески цар“ наш тениски ас Но-

вак Ђоковић. Борио се лавовски, улепшао нам је дан.

Фантастично.

3. Помислио сам: Само кад би се слично по стилу, по упорности и са таквим шармом и жаром понашали и ми и наша држава, где би нам био крај. Јер, надахнуто је рекао Душко Радовић: „Помозимо Србији, она нема никог осим нас“.

Било би то заиста фантастично!

СО СРЕМСКА МИТРОВИЦА

ПОРОДИЧНИ ДАН

Током лета СО Сремска Митровица организовала је и својим члановима „поклонила“ једнодневни излет у природу у оквиру комплекса Војне установе Моровић. Знали смо да ће, уз добру вољу која нам није недостајала, лепо време бити једини предуслов да ово дружење буде пријатно и успешно.

Потенцирали смо, као што се из наслова види, да ово буде породично окупљање наших колега што је све допринело још бољем одзиву. Раздрагана деца која трче на пространим травњацима овог војног комплекса су употпунила лепу слику тог сунчаног јулског дана.

Војна установа Моровић припада територији општине Шид и налази се на граници са Хрватском. Комплекс Моровић гздује са 2.850 хектара шумског комплекса. Ту је и рибњак Брек, природни резерват површине 142 хектара богат шараном,

штуком, амуром, толстолобиком и другим слатководним рибама. У срцу посавских шума налази се атрактивно ловиште са изузетним примерцима дивљачи

Да би употпунила слику идеалног места за одмор и рекреацију ВУ Моровић поседује и одржава зелене површине, спортски терен и кружне стазе које су погодне за разне видове рекреације. Живописна околина, непрегледне шуме и рибњак пружају задовољство у шетњи, лову, риболову и вожњи фијакером.

СО Сремска Митровица је организовала и тродневну викенд екскурзију у Сокобању. У овом туристичком месту свако је нашао одговарајуће садржаје за себе и уредио тај викенд према сопственом доживљају. Наше колеге су се „накупиле“ здравог ваздуха, „разбили“ монотонију свакидашњице и окрепљени вратили својим радним обавезама.

ПОШТАРОВ ЛЕТ

(ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТНОМ СНАГОМ ИСПОВЕСТИ)

Мр Миодраг Ивковић: Фића је био бољи

Каг сѝе се и ѓе зайослили?

Запослио сам се пре непуне 22 године у Пошти Књажевац.

Шѝа не бисѝе радили?

Не бих радио оно што би другима наносило неправду.

Колико ѓросечно дневно сѝавашѝе?

Понекад спавам и више него што је потребно.

Шѝа сѝе недовољно сањали?

Сањао сам своју платну листу са отплаћеним кредитом.

Коју ѓословицу највише цените?

И како хоћете да вама чине људи, чините тако и ви њима.

Коју део дана, седмице, месеца и године највише вољите?

Најлепша су пролећна јутра када природа почиње да се буди. Задовољство је веће за време викенда.

Где радије идеѝе: на море, у планину, на језера, у бање?

У зависности од периода године лепо је отићи на свако од ових места, а идем свуда када ми то платна листа дозволи.

Каг сѝе били на зимовању?

Давне 2002. године у, некада нашој, Зеленкади на Златибору, ако не рачунам краће боравке сваке зиме на прелепом Бабином зубу на Старој планини.

Каг сѝе били на лејшовању?

Летујем сваке године у Ргошкој бањи близу Књажевца, а на мору сам био 2008. године.

Чеја се ѓлашиѝе?

Без обзира што опасности вребају сваког трена и на сваком кораку, не треба размишљати о њима и плашити их се јер би се тако беспотребно губила енергија која је човеку потребна за

поимање лепше стране живота.

Каг се осећашѝе као у клопци?

Сваки изазов, искушење, проблем може да се претвори у клопку. Никада нисам дозволио да се нађем у њој, без

„Рођен сам 1. фебруара 1968. године у Зајечару. Основну и средњу школу завршио сам у Књажевцу. Након одслуженог војног рока, на Машинском факултету у Нишу стекао сам звање машинског инжењера. Почетком 1990. године закорачио сам у поштанске токове својим првим запослењем. Радио сам на пословима поштарѝа, главног благајника, вишег контролора, док сада радим као референт у Служби за поштанске услуге и мрежу. Уз рад сам наставио са школовањем и стекао диплому дипломираног економисте. Године 2010. одбранио сам магистарски рад на тему „Радна мотивација као услов побољшања пословних перформанси Поште Зајечар“. Ожењен сам, отац једне средњошколке: Александре.“

То је о себи написао, дајући овај интервју, наш нави председник Управног одбора Фонда солидарности магистар Миодраг ИВКОВИЋ.

обзира што је неколико пута хтела да ме угости.

Чему се највише радујете?

Радујем се када допринесем радости других особа.

Шѝа је ѝо синдикална борба?

Синдикална борба је када своје интересе подређујете интересима чланства. Интереси чланства морају бити увек на првом месту. Чланови Синдиката нису превише захтевни. Њихови проблеми могу да буду и недостатак кациге, и недовољно осветљење радног простора, али и рад на свом и половини другог рејона у периоду исплате пензија, поделе рачуна и при температури од преко 40 степени када се због здравља не препоручује боравак на отвореном.

Шѝа је ѝо ѓрошачка корпа?

Потрошачка корпа је, нажалост, нешто чега нема, нешто што тренутно не постоји, али чега ће, надам се, бити и за нас поштарѝе.

Ко је за вас синдикални лидер?

Одговорна особа која схвата због чега је ту где јесте.

Чију слику носите у новчанику?

Нажалост, новчаник не носим са собом јер ми то платна листа не дозвољава. Али то не значи да и слике драгих особа не носим са собом. За њих ми није потребан новчаник.

Које новине читате?

Ретко их читам, а када то чиним читам их без изузетака.

Шѝа ѓлегаѝе на ТВ?

На телевизији гледам оне емисије које ми у датом тренутку привуку пажњу.

Колико имате ѓријатеља?

Сматрам да их имам сасвим довољно да се осећам сигурним и срећним.

Шта највише цениш код пријатеља?

Искреност и поузданост су најважније одлике правог пријатеља.

Какве си нарави?

Смирени и веома толерантни, а у послужању захтеван.

О чему не желиш никад да причаш?

Не постоји тема о којој не бих желео да говорим.

Шта никад не бисте оспорили?

Праштање је потребно на сваком кораку јер је време у коме живимо изузетно тешко и пуно изазова. Као такво често зна да поведе човека у нежељеном правцу. Зато и знам да праштам.

Коме бисте желели да се извиниш?

Свим својим члановима којима нисам помогао у заштити њихових синдикалних права и интереса.

Шта је за вас срећа?

Срећа је када имате шансу да и друге чините срећним. Тај повратни процес треба константно проширавати на што већи број људи.

Како замишљаш савршену срећу?

Савршена срећа је по мени нешто идеално и чега у реалном животу нема. Већа присутност реалности у главама руководиоца у Пошти можда би ме и учинила савршено срећним.

Коме ћеш вечно бити захвални?

Корисницима наших услуга треба бити неизмерно захвалан, али и свим колегама и колегиницама јер заједнички учествујемо у стварању услова за очување наших појединачних потреба.

Шта је ваша најдража оцена имовина?

АЛЕКСАНДРА.

Шта мислиш о модерном добу?

За напредком и модернизацијом тежи сваки појединац, па и човечанство у целини. Модерно доба нам је очекивано дошло и донело многе благодети, али и превише суровости. Сваким даном сам све сигурнији да је „фића“ био бољи од данашњих аутомобила.

Да ли човечанство брзо или споро напредује?

Довршио бих мисао из претходног одговора и рекао да човечанство, нажалост, напредује пребрзо.

Шта мислиш о транзицији?

Широка тема, а у сваком случају реч од које ме хвата језа. Транзиција је требало другачије да се одвија јер смо имали ресурсе који су нам омогућавали лепшу прошлост, садашњост и будућност. Овако ће бити доста, доста тешко.

Коју боју одеће најрадије носиш?

Тамније боје.

Који писца најрадије читаш?

Сваки период мог живота стварао је љубав према делима многих књижевника. Сада најрадије читам лаганије романе разних аутора.

Који сликар највише цениш?

Уља на платну нашег сликара Милана Коњовића остављају најјачи утисак на моје скромно сликарско знање.

Шта мислиш о замкама живоја?

Има их, али у великом броју случајева ми можемо да утичемо на њих. Потребно је имати позитиван приступ смислу живота и тада се замке могу лакше избећи.

Знаш ли шта су секше?

Потребно је знати да су зло и никада им се и не приближити. Младима указивати на опасност њиховог постојања.

Која гроја је најгора?

Не знам која је најгора, али знам да су све лоше и преопасне за сваког појединца, поготову за младе.

Којим се спортом бавиш?

Било би опасно по моје здравље да се у овим годинама бавим спортом. Некада сам играо фудбал, а сада то радим рекреативно.

Који хоби имаш?

Хобијем могу да назовем своје интересовање за стручним усавршавањем из области економије и посла којим се бавим.

Која писма најрадије пишеш?

Пишем истинита писма, а било би лепше да нисам у прилици да то чиним. Као технике слања писама користим и традиционалан и савремени начин слања.

Да ли су шошиари омиљени људи?

Поштари јесу омиљени људи, и сам сам имао прилике да то осетим. Некада је тога било много, много више, али многе неповољне околности учиниле су да данас то и не буде тако. Срећом, има и изузетака.

Да ли си гледао филм «Поштар» са Кевином Косинером?

Да, по мени то је филм са лепим порукама.

Коју песму најрадије певаш?

Нисам талентован за певање, али радо слушам пријатне гласове и звуке.

Шта је пресудније: љубав или интерес?

Везано за рад у пошти рекао бих да без љубави према раду и пошти нема ни личног нити заједничког интереса и просперитета. То значи да их је неопходно стално држати у спрези. Да је тако и у размишљањима појединаца много тога би било другачије и њима самима и пошти у целини.

Дајте крајку дефиницију наше Поште?

Горостас који опстаје кроз векове и сигурно корача напред у нове изазове. Држава мора да почне да третира Пошту као своје предузеће и тада ће бити боље за све, и нас запослене и народ и државу.

За крај: кажи још нешто, шта јој желиш?

Као синдикалац рећи ћу да ми је дугогодишња жеља да запослени у Пошти схвате да је интерес свих нас да имамо само један Синдикат. Синдикат који ће бити довољно јак да може да заштити интересе свих својих чланова. Надам се да ће до тога у скорој будућности и доћи.

(Б. С.)

ИЗЛЕТ У ОРГАНИЗАЦИЈИ СО „БЕОГРАД ЦЕНТАР“

Дружење за десетку

СО „Београд центар“ организовала је још један у низу излета. Овога пута одредишна тачка био је Перућац. Ово насеље у општини Бајина Башта спремно је дочекало сто колега и колегиница и обезбедило им леп и незабораван провод.

Проверена екипа је у тачно договорено време кренула из Београда, видно расположена за дружење. Није много времена прошло од поласка, а песма је већ кренула и након пар сати караван је стигао у Перућац. Иако непосредно пред сам завршетак пута, пауза је била на ушћу реке Врело у Дрину, јер је река сама по себи јединствена: најкраћа у Европи, можда и у свету. Дуга је свега 365 метара, а опет, има све што и друге реке: два моста, прелаз испод пута, слапове, и водопад којим се улива у Дрину.

На самом ушћу преко слива налази се ресторан хотела „Врело“ са чаробним амбијентом који је сваког од излетника измамио у природу и оставио их без речи. Мештани ову реку иначе зову и река „година“, због своје дужине. Након тога, екипа је срдечно дочекана у хотелу „Језеро“, који се налази на самој обали вештачког језера изнад хидроелектране „Бајина Башта“. Одушевљени погледом са терасе хотела на читаву околину, са тог парчета раја на земљи, синдикалци „Београд центра“ могли су да забораве на умор од пута.

Након кратког предаха и ручка уследила је пловидба кањоном Дрине који је један од најдубљих на свету (на појединим местима и до 1000 метара). На броду су излетници дочекали ни мање ни више него са музиком. Певало се и играло уз староградске и оне нешто новије песме. Било је за свакога по нешто. Услед велике врућине уследили су различити начини расхлађивања, а као један од најбољих показао се скок у Дрину.

Убрзо је дошло време свечане вечере у ресторану хотела. Није много требало да се весеље које је тога дана било на броду понови. Боље рече-

Манастир Рача оставио је снажан утисак на излетнике

но, оно није ни престајало, само се у ресторану наставило. Уз звуке свима знаног и свима драгог Ужичког кола, атмосфера се подигла на завидни ниво. Тако је било све до раних јутарњих сати...

Након доручка је већ било време да крене. Река Дрина има највећи хи-

Пловидба кањоном Дрине

дроенергетски потенцијал на Балкану, а Привредно друштво „Дринско-Лимске хидроелектране“ доо Бајина Башта на Дрини има четири хидроелектране, од којих су једну, Хидроелектрану Бајина Башта, посетили и синдикалци „Београд центра“.

Одатле се продужило ка можда најлепшем месту од свих које су излетници на овом путовању посетили, манастиру Рача. Овај манастир се

налази у близини Бајине Баште, поред реке Дрине и у подножју планине Таре. Према предању, манастир је саградио српски краљ Драгутин (1276–1316). Манастир је више пута уништаван и поново грађен из пепела. Садашња црква је саграђена 1826. године.

Патријарх српски господин Павле је био једно време монах у манастиру Рача. Захваљујући њему, део светих моштију краља Драгутина, оснивача и ктитора манастира, од скоро се могу видети овде. Поклонивши се моштима краља Драгутина и помоливши се за здравље својих најмилијих, препуни утисака, излетници су кренули даље.

На ручак се ишло у етно село Врхпоље које је све одушевило због дочека отвореног срца, са домаћом кухињом, обичајима и традицијом старог српског села са почетка 19. века: вајати, магазе, ћилими, шаренице... Следећа станица је била почетна - Београд. Уз поздрав за растајак уследило је и обећање да ће следећи пут бити још боље. Ујутру су све колеге опет биле заједно на својим радним местима, пуни елана и спремни за нове радне победе.

Александра Миловановић